Dr. B. GERZABEK
Єдинний Руський Лікар зі Старого Краю в Канаді.
СПЕЦІАЛІСТ ВІД УСІХ СЛАБОСТИЙ
Приймає хорих дома під ч. 413 SELKIRK AVE. на розі Salter а Pritchard від год. 1-3 по пол. і від 6-10 вечером. Телефон: St. John 990 як також в ЛІЧНИЦІ ЕЛЕКТРОМЕДИЧНІЙ, знаній під назвою Приватного Шпиталю під ч. 415-417 Pritchard Ave. від год. 9-12 рано, 5-6 по пол. і 7-9 вечером. WINNIPEG, MAN.

НАДЗВ. ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ.

Дня 4. цьвітня в суботу с. р. відбудуть ся в галі н. Хлопана, на розі Боррове і Мігрегор стр.:

"Надзвичайні заг. збори" Української Народного Дому.

На сих зборах буде доповнюватись статут та переводитись иниі важні ухвали, відносячі ся до справ "Укр. Нар. Дому."

Кождий член повинен явитись на сих зборах. Хто-б не мін сам прибути, може передати свое повномочіє другому членови, повідомляючи про се секретаря на адрес:

M. SYROJIDIW,
214 Dufferin, Winnipeg, Man.

Початок точно о 8. год. вечером.

Дирекція Укр. Нар. Дому.

УЧИТЕЛЬСЬКА КОНВЕНЦІЯ.

Отсим повідомляємо, що конвенція укр. анг. учителів відбуде ся на 16. і 17-го цьвітня в четвер і пятницю в Нормал Скул при Вілліям Евню, у Вінніпегу, з слідуючою програмою:

Цьвітня 16-го Початок о год. 9.30 рано.

1. Справоздане президії.
2. Вибір президії на час конвенції.
3. Отворене конвенції.
   a. Гон. Г. Р. Колдвел, міністер Просьвіти.
   б. Р. Флечер, намістник міністра Просьвіти.
4. Промова Ф. Г. Белтон-а, шкіл. інспектора.

Друга сесія. Початок о 2-гій годині попол.

5. Промова Е. Е. Бест-а, шк. інспектора.
6. Просьвіта а Ідеальний Учитель.
7. Шкільна Справа — П. Гі[illegible]
8. Підручники — К. Продан.
9. Справа учительського журнала.

Цьвітня 17-го. Поч. 9.30 рано

10. Промова А. Л. Йонга шк. інспектора.
11. Обовязок учителя зглядом політики Мих. Стечишина.

Друга сесія. Поч. о 2-ій поп.

12. Тічінг оф Інґліш ту Форайнерс — В. Мігайчук.
13. Вибір президії на 1914-1915 рік.

Пригадуємо, щоби купувати "сінгле тікет" до Вінніпегу і жадати "Стандард Сертифікейт" від стацийного агента, тому, що участник діставши на конвенції підпис від секретаря конвенції, дістане подорож до дому даром.

Рівночасно запрошуємо П. Т. Учителя з Саск. і Альберти.

Т. Н. Марціків, предс. ОУУ.
М. Мігайчук, секр.

Нові жертви летництва.

Німецький летун Де Лессер з 175 полку піхоти забив ся, коли его літак, з причини зіпсованя машини, впав на землю з висоти 5 тисяч стіп.

Така сама доля постигла і летуна Сен Себастіяно, котрий разом зі своїм літаком впав в море по причині зломаної керми.

Що тепер зробить.

Якийсь Кінзей насилував дівчину, котра привела тепер на сьвіт сина. Ображена дівчина удалась з сею справою до суду. Суд засудив Кінзея на 30 літ вязниці.

Тепер мати дитини годить ся вийти заміж за Кінзея на що і він сам дуже радо годить ся. Тому мати дитини домагає ся його увільнення на підставі що як і дитина так і вона потребують опіки і одержаня. Суд не знає, що властиво має зробити в сім разі, але все таки треба на дитину, що Кінзей буде увільнений, бо лежить в інтересі тримати чоловіка в криміналі тоді коли жінка і дитина голодують.

Жінки оскаржують попа.

Парафіянки методистсько-епископального попа Якова І. Пранса в Ню Йорку оскаржують его о деякі провини. Він каже, що нічого не винен.

Ліниві діти.

Шкільна рада в Філадельфії Па., розслідує скаргу четвертих учителів, які твердять, що многі діти, декотрі лише 6-літні, приходять до школи пяні, а бодай під впливом алькоголю.

Леви дали раду.

Треба було аж 10 мущин, щоб зате разу одній 63 літній бабі — Д. Д. Памер. Причиною сего було, що баба важила 375 фунтів і померла, отже аж 10 членів мусіли її нести. Похорон відбув ся в суботу в Скрентон. Па.

Пімста робітника за товаришів.

Зарядчик путиловської фабрики оружа в Петербурзі в Росії згинув в фабриці, забитий одним робітником. Вбитий зарядчик Шталь був загально зненавиджений за свое лихе поведжене ся з робітниками. Він мав дальше бути причиною останнього невдалого страйку. За се його робітник вбив мстячи ся за товаришів. Вбивши знenaвидженого зарядчика, робітник кинув ся зі самовбійчим заміром на одну з машин, яка була в руху, і згинув на місци, розодертий на кусні.

По замаху в Дебречині.

Спеціяльний справоздавець дневника "Аз Ест" доносить з Букарешту, що одного зі злочинців замаху в Дебречині букарештенська поліция вже арештувала. Називають ся він Катарку.

Бесарабський Румун Арборе знав Катарку. Він каже, що Катарку походив з Росії, де називав ся Катаров. Катором оповідав, що він втік з російського війська, тимчасом втік з Росії по доконаню кількох дефраудацій. Підчас останної роботи перебував в Білеграді і подав ся там за румунського дневникаря. Займав ся російською агітацією удержував зносини з гр. Бобрінським і належав до чорної сотні, яка зорганізувала замах в Дебречині.

"Інденендансе Румайне" думає, що замах в Дебречині є наслідком процесу в Марморосьнім Сиготі. "Адеверуль" пише, що цілию замаху було погіршене відносин між Австриєю і Румунами, а радше між Румунами і Угорцями.

Жертва аматорства.

Один аматор - фотограф в Відни дав собі зробити великий куфер, в якім держав фотографічні прилади і робив фотографії. Коли влазив до куфра, спускав за собою верх, бо в куфрі мусіло бути темно; инакше фотографії були бе псували ся. Так само зробив він перед кількома днями, але закрівка впала так сильно, що заскочила на замок і куфра не можна було ніяким сьвітом отворити. Фотограф став кричати о поміч, але нім надійшли люди, минула добра година. Вкінци розбито куфер і видобуто на пів омлілого аматора. Коли прийшов до притомности, заявив, що покидає своє аматорство раз на все.

МУСИТЕ РЕДЖІСТРУВАТИ.

Оттава, 22. марта. — Почтовий департамент видав оповіщене що пересиланє монет та банкових гроший у нереджістрованих листах є заборонене.

Комусь треба було.

Карутерс і Торанс ріл-естейтники виставили в своїм вікні двайцять - доляровий банкнот зі словами: "Зроби свій перший крок до добробуту" сейто дай першу разу на льот. — Аж гул в суботу перед вечером, хтось каналком" петли вибив вистави і потягнув тих двайцять долярів. А що тоді назав сик, до Гелї провив за "Зраним мо[illegible]" Остаеь пон [illegible] петли, та вибита шиба вартости его долярів — Зробив хтось крок, та не знати чи перший.

Бувший адвокат Краніченка, Гегель, дістав шість літ вязниці. А то, три за конспірацію і дві за пиущення Краніченка на волю, а три роки за поміч в утечі.

Коли судия Корран запитав его чи має що сказати чому засуд не має бути проголошений, сказав: Во виду переінакшу судіїв присяглих і в виду зізнань сьвідків, я чуюсь невинним і се є фактом.

Его товариш по неволи Вестлейк, дістав по два роки за кожду провину, значить, дістав чотири роки, а коли судія спитав его чи має що сказати, то він, не могучи слова промовити, порушав лише устами.

Лава оборонців думає внести рекурс.

Англійський рад вислав до Ірландії ще два воєнні кораблі, а іменно: "Предвиджене" і "Пригоду".

Радикальна преса в Англії говорить, що поступоване короля може викликати антимонархічні струї в населеню англійськім. Се дуже одобиле королеву, котрої спосіб думаня не годить ся з духом часу "танга".

Приймає ся передплата на сатирично - гумористичну часопись.

„ЖАЛО",

яка виходить у Львові що два тижні.

"ЖАЛО" се одинока українська сатирично - гумористична часопись.

"ЖАЛО" подає веселі вірші, оповідання, новели, сьміховинки, дотепи, образки, загадки — взагалі розвеселює читача.

"ЖАЛО" жалить всяку погань, яка обиджає наш нарід без огляду на її становиско та достоїнства.

"ЖАЛО" повинно находити ся не лише в кождім Товаристві і Читальни, але й у кождій хаті.

"ЖАЛО" коштує на цілий рік в Америці і в Канаді $1\frac{1}{2}$ (півтора) доляра. Замовленя і гроші посилайте на таку адресу:

Адміністрація часописі "ЖАЛО".
у Львові, ул. Скшинського, Ч. 83.
(Lemberg, Austria.)

Пошукую

свого товариша Василя Гнатковського з повіту станиславівського з села Сільни. Він пробував теп[illegible] зими в ліси на Гренд Трунк лінії в Онтаріо.

Хто би о нім знав, або чув за него нехай напише до мене то одержить від мене нагороду.

Пожаданим є також, щоби він сам зголосив ся на адресу:

M. WIWCZAR,
P. O. Box 614.
Fort Francis, Ont.

ПОШУКУЮ

своєї жінки, Марії Савчук. Пять літ тому як лишила свого чоловіка і пішла до Форт Вілям.

Хтоби о ній знав, або вона сама зволить зголосити ся на адресу:

JAN SAWCZUK
P. O. Dawning Alta.

СЬВЯТКУЙТЕ 100 ЛІТНІЙ ЮВИЛЕЙ УРОДИН ТАРАСА Г. ШЕВЧЕНКА.

ПОЗІР!

ПЕРШИЙ РУСЬКИЙ СКЛАД
вина, пива, горівок і всяких других лікерів під назвою

"ОРЕЛ"

отворено сими днями на
175 Henry Ave., Winnipeg, Man.

Просимо отже запамятати нашу адресу і при нагоді нас відвідати — познакомити ся з нами.

Ми зі своєї сторони будемо старати ся вдоволити всіх наших краянів Русинів, які певно замість підпирати чужого, підепруть свого земляка.

Напитки в нас ріжнородні і первоpядної знаменитости — зрештою самі се побачите, коли зайдете і спробуєте.

На весіля і забави нашим краянам висилаємо замовленя на фарми.

Колиж зайдете, то опісля певно розкажете про нас і своїм знакомим.

Дякуючи наперед за ласкаву память, остаю
З поважанєм
Alexander Roshko.

175 Henry Ave. Phone Main 1757. Winnipeg, Man.

Alex Calder & Son

Банкері і Корабельні Агенти

Се стара фірма, на котру можете ся спустити без найменьшого сумніву, істнує вже 32 роки управляючи своїм бізнесом в північній части МЕЙН улиці. Теперішне їх поміщене знаходить ся на 663 Мейн і є найкращою сего рода інституцією в Західній Канаді.

Членами сеї фірми є: Alex Calder і його син п. A. B. Calder.

Колдері мешкають у Вінніпегу вже 36 літ.

Старший член сеї компанії Алекс Колдер, бувший радний міста Вінніпегу, є добре обзнаний зі своєю знакомства з Сибірською компанією.

Молодший член є п. А. Б. Колдер, котрий занимав визначний уряд між урядниками Сибір компанії через 30 літ, будучи головним агентом в ріжних містах Сполучених Держав, а тепер пряміє з батьком в банковім і переводовім інтересі.

Члени фірми Колдерів є головними агентами для ріжних корабельних компаній між Європою і одною компанією, котрої кораблі курсують між сим краєм а Полудневою Америкою. Ся компанія називає ся:

Lamport and Holt Line

і є в сполуці з Ню Йорком і Буенос Айрес поперед усіх бразилійських портів.

Они є також агентами для славної французької лінії з Ню Йорку до Гавре у Франції, також головними агентами для Анхор Лайн між Ню Йорком а Середземним Морем і між Ню Йорком а континентом.

Колдер і Син є також репрезентантом Canadian Pacific Steamship Lines, Allan and White Star, The Hamburg-American і инших німецьких ліній.

Їх банковим справам услугує Амерікан Експрес Компанія, через котру вони висилають гроші з Вінніпегу до всіх місцевостий в Галичині в 16-ох днях. Вони також пересилають гроші телеграфічно по дуже низьких цінах.

Департмент для чужинців зарядкує п. А. Каракошко при помочи п. В. Петраша.

Фірму КОЛДЕР і СИН поручаємо всім нашим краянам як найвідповіднішу для справ банкових і корабельних карт.

Увага!

Справи Старокраєві!

В СТАРІМ КРАЮ залагоджуємо справи нотаріяльні і адвокатські. Всі старокраєві процеси перебирає мій брат Д-р Зигмунд Варшавський адвокат в Австрії і ми ручимо за солідне перепроваджене.

В КАНАДІ купуємо і продаємо лоти, доми і фарми, продаємо шіфкарти на найліпші корабельні лінії до краю і сюди. Виробляємо асекурації від огню, на житє і др.

Запишіть собі наш адрес!

МІЖНАРОДНА КАНЦЕЛЯРІЯ.
ЕДВАРД ВАРШАВСЬКІ СКА.
Нотарі.

834 Main Street, Phones: St. Johns 1502 & 1664 Winnipeg, Man.

КАНАДА

„КАНАДА"
виходить кождого тижня у вівторок.
Річна передплата в Канаді $1.00
За границею $1.50
Видає
РУСКА ВИДАВНИЧА СПІЛКА В КАНАДІ.
Адрес **"КАНАДА"**
261 Fort Street. Winnipeg, Man.

CANADA

ЧАСОПИСЬ ПРОСЬВІТНА, ЕКОНОМІЧНА І ПОЛІТИЧНА.

„CANADA"
Ruthenian Weekly Published Every Tuesday By
RUTHENIAN PUBLISHING Co. Ltd. of CANADA
The best medium for advertisements.
Subscription per Year $1.00
Address: „CANADA"
261 Fort Street, Winnipeg, Man.

РІК II Вінніпег, Ман. Вівторок 7 Цьвітня 1914. Число пересічне 31. Winnipeg, Man. Tuesday April 7th 1914. Число 13.

1814 ! КАНАДИЙСЬКІ УКРАІНЦІ! Памятайте, що сей рік э Ювилейним роком ТАРАСА ШЕВЧЕНКА ! 1914

НОВИНКИ

До наших передплатників:

Хто з наших передплатників прислав до 1-го марця передплату на нашу часопись, а не отримав ще премії, зволить ласкаво нас повідомити, пишучи до редакції.

"Приємна пригода."

Чорногорський князь винаймив собі моторовим човном на прохід, щоби налюбувати ся гірським озером. По дорозі ексльодував мотор — князь скочив до води і так вирятував ся від пошасти.

Гикавий в ролі критика.

Славний історик літератури виявив ще один свій талант, талант критика. На його недавній на Шевченківській Академії з д. 10 марта 1914 все було до нічого. І співи і деклямації і відчити — все слабоньке. Ну, підождемо, що то скаже нам Гикавий на "поступовій" Академії. Він вже дещо розкрив зі свого знаня Шевченка варта почути ще дещо. Ей, храпте, храпте! Не вже ти думаєш, що все, чого ти не розчодомкаєш своїм тупоумюм, мусить бути дурне? Ні, ідіоте, тобі тес... не загарок.

Кільки славний сьпівак Карузо заробляє.

Сьвітової слави тенор Карузо, який став ідеалом не лише італійського населеня, але і цілого сьвіта, здобув рекорд що до висоти платні. Карузо є великим любимцем нюйорської го населеня і стало кождого року виступає в театрі "Метрополітен Опера Гавс" в Ню Йорку. Жаден театр в Европі не є в можности заангажувати его стало хочби на довший сезон задля дуже високої гажі. Його платня виносила до тепер 2000 від одного виступу. За те вище згаданий театр зробив з Карузом умову на слідуючий сезон, зобовязуючи ся платити йому 3000 дол. від виступу. В сезоні, який триває звичайно 5 місяців виступить Карузо 50 разів — а сума, яку за се одержить винесе всего $150,000.00. Нікали сьпівак не побирав так високої платні.

На "Український Город" у Львові.

закупили у мене метри отсі на поле:

Д. Пилипюк з Брендону	5 м
П. Пундій з Етельберт	2 м
Т. Слюсар з Брендону	1
І. Лучко з Брендону	1
Т. Стефанюк з Він.	1
О. Крупа з Вінніпегу	1
Г. Боднар	1
О. Рошко	1
Ст. Козак	1
Ів. Завидовський	1

Разом 15 метрів за суму 15 долярів.

П. Кармански

Справці атентату на епископа.

В Букарешті, столичнім місті Румунії, арештовано российського студента Катарава і моряка Теодорова як підозрілих о участь в замаху на життє гр. - католицького епископа в Дебречині на Угорщині. Оба мали кинути бомбу на мешкане епископа, через що згинуло до пятьох людий. Припускати належить ся від нас найбільше, що тім замаху мачав свої пальці гр. Бобрінський, котрий рублями веде москвофільський рух і який мав мстити ся в сей спосіб на епископі за його патріотичну дїяльність, протиправославну діяльність серед українських мужиків на Угорщині.

Цьвященик Ганс Шмідт вніс апеляцію.

Бувший католицький сьвященик Ганс Шмідт, якого засуджено на смерть за морд Анни Аумюлер, вніс через своїх адвокатів апеляцію до суду, бажаючи в сей спосіб продовжити собі нужденне житє. Засуд смерти мав бути в сім місяцю виконаний, але його апеляція стала принята і нейавком він буде ся третий процес, який може тревати і кількамісяців місяців.

Як роблять в Росії святих.

Вмер собі тамбовський епископ православний — Питирим імя йому. За життя поводило ся йому не зле, а по смерти ще ліпше, бо православний синод зачислив його в число святих "пиків". Про те, щоби збільшити число сьвятих, зроблено доклад цареви, а на докладі тім "Государ Император" написав: "Согласен. Прочел с чувством истинной радости и умиления". Синод вислав ті "всемилостиві" слова і ухвалив, щоби петербурський епископ 28. червня 1914 виправив Питимира до небесних верїт. Новий святий знова принесе богато до хвилі до святих шпиталь від темного, голодного російського селянина. Милостивий Государ на се "согласен". Хай забавна штука і голоду і змучене з темноти, щоби лише руське государство мало богато святих пиків!

Виродна мати.

В місті Монтреалі провінції Квебек дня 10 с. м. перед судом присяжних засуджено на пять літ вязниці Анну Лефевр за те, що вона наклонила для своєї дочки, які вийшли за жонатих розпусти. Жінку відставлять до вязниці у Кінгстон, бо в провінції Квебек нема окремого карного заведеня для женщин.

Повідомляємо вісткою з нашими читачами, що колишній українець в ц. к. консуляті дістав іменований секретарем консуляту. Ним є п. фон Роговський по народности Українець.

Юбилейний дар.

Граф М. Тишкевич, що вже давнійше в 1888 р. заснував при львівській Просвіті фонд на премії за українські драми з української історії, записав тепер з нагоди століттного Шевченкового ювилею 20 тисяч рублів на українські наукові цілі. Частину сего дав готівкою київському Науковому Товариству, а друга частина призначена на підмоги і позички селянам, що тримають ся української мови, одежі і звичаїв.

ЧУДА ТЕХНІКИ.

Винахідчивий людський ум є невичерпаний, чого доказом є відкриття, які приносить з собою кождий день. Тома Альва Едісон, Грагам Бель, геніальний Тесла, мадярські електротехники Вірагі Поллак, Італієць Марконі — всі вони мають величезні заслуги в області телеграфу і телефону. До збору сих мужів треба зачислити і електротехніка професора Корна на університеті в Монахові, котрий вже в 1906 році здивував сьвіт своїм геніяльно обдуманим апаратом до електричного пересилання фотографій. Свої досліди він учений професор дальше, а тепер доносить телеграми що він винайшов такий апарат, який дає змогу фотографувати також при помочи телеграфу без дроту. Він планує перші такі пересилання фотографій між Европою і Америкою на 1915 рік з нагоди вистави в Сан Франціско. Які прислуги віддасть сей винахід поліцийній криміналістиці, про се й не треба й говорити.

Шпіони.

В віденськім краєвім суді розпочала ся в понеділок розправа проти 9 шпіонів, між якими більшість Поляків, які займали ся шпіонажем в користь Росії. Акт обжалування закидає їм, що в 1912 р. мали з приворученя російського генерального штабу шпіонувати військо і пересилати звіти до Петербурга. — В Кракові скінчила ся розправа проти Вацлава Ровінського з російської Польщі, обжалуваного за військовий і політичний шпіонаж. Трибунал засудив Ровінського з російської Польщі, обжалуваного за військовий і політичний шпіонаж. Трибунал засудив Ровінського на 4 роки тяжкої вязниці. Ровінський уходив за великого патріота і відгравав в ріжних товариствах, передовсім студентських, визначну ролю. — Польського діяча Станіслава Ясінського арештовано також того тижня під замітом шпіонажі в користь Росії. Ясінський відграв визначну ролю в публичнім житю. Був предсідателем польських воєнних товариств "дружини Бартоша", урядником рільничого товариства, предсідателем товариства "сполщеня міст", провідником польської християнсько - суспільної партії і членом богато польських товариств.

ТИРАНІЯ В РОСІЇ.

Для боротьби зі страйками по правительственних фабриках надумало російське правительство новий спосіб. Заведуть осібний відділ робітників котрі подібно як жовніри, будуть присягали на вірність фабриці. В присязі буде згаданий обовязок не брати участи в організаціях робітників, у страйках і демонстраціях. Провина проти тих точок буде судити ся після законів воєнного суду.

УБРАНЄ Т. ШЕВЧЕНКА.

В київськім українськім музею "Укр. Наук. Товариства" при вулици В. Підвальній ч. 36 є убранє Тараса Шевченка. Убранє зроблене з парусини шите рукою, ще зовсім нове.

БУДАПЕШТ.

Дебречинська поліция розписала стежні листи за Катаровом і Кірилопом і визначила нагороди за їх зловлене.

З АЛЬБАНІЇ.

Дня 9 с. м. під проводом князя Віда було засїдане міжнародної контрольної комісії. Радила над справою утвореня кабінету. Рішене не запало.

ПОЄДИНОК МІЖ ПОСЛАМИ.

Атени. — З приводу подій в палаті прийшло вчера до поєдинку на пістолети між послом Теодокієм і президентом палати Завіціяносом. Стрілено раз і ніхто не ранений.

КРАЯНИ!

ЯК ХОЧЕТЕ спровадити своїх або приятелів з краю то тепер найлiпший час. Шіфкарти дуже тані. Зайдіть до нас, або напишіть лист, а ми вам подаємо всі інформації.

МИ ПРОДАЄМО шіфкарти до старого краю по найнизших цінах і на найліпші шіфи, котрі відходять що тижня.

МИ ПОСИЛАЄМО гроші до краю скоро і безпечно так, що в краю дістають рівні гроші, бо ми вже посилаємо гроші через довгі літа і знаємо докладно як посилати. — спитайтесь тих людий, що в нас вже посилали.

МІНЯЄМО доляри на корони і продаємо марки краєві і канадійські. Як не маєте сталого адресу, то можуть ваші листи прийти на наш адрес, а ми їх оплатимо і вам пішлемо де скажете.

ALLOWAY & CHAMPION, Ltd. 667 Main Street, Winnipeg, Man.
C. GENIK. Управитель загр. відділу.

ГОРОЖАНИ!

ПАМЯТАЙТЕ, ЩО ХТО НЕ ПОДАСТЬ СЯ О ГОРОЖАНСЬКІ ПАПЕРІ ДО 10 ЦЬВІТНЯ НЕ БУДЕ МІГ ГОЛОСУВАТИ ПРИ НАДХОДЯЧИХ ВИБОРАХ.

КОЖДИЙ ХТО МАЄ 21 РІК І Є ТРИ РОКИ В КАНАДІ, МОЖЕ О НИХ ПОДАВАТИ СЯ. ПАПЕРІ ДІСТАНЕТЕ ДАРОМ, КОЛИ ЗГОЛОСИТЕ СЯ ДО ТЕОДОРА СТЕФАНИКА НА 261 FORT STREET, WINNIPEG, MANITOBA.

ДОПИСИ.

КАНАДИЯЦІ ПАЛЕНІЙТЕ ВІД СОРОМУ.

Як довідуємо ся з "Діла" (ч. 278) 13 грудня 1913 р. Львів сьвяткував великий народний празник з нагоди передання Екселенцією гр. Шептицьким дотеперішнього приватного власного музею українському народови.

На торжество отвореня прибули: Основатель Митрополит гр. Андрій Шептицький, намісник д-р Коритовський, краєвий маршалок гр. Голуховський, руські епископи о. Чехович і о. Хомишин віцепрезидент міста Львова д-р Рутовський, віцепрезидент краєвої шкільної ради д-р Дембовський, директор міського музею Чоловський, українська репрезентация під проводом д-ра Костя Левицького і и. По молебню, який відправив еп. Чехович, іменем кураторії промовив митрат о. Білецький, котрий просив митрополита гр. Шептицького, щоби передав Музей народови. Митрополит віддав Музей і описав витолоси виклад про штуку. Потім слідував ряд привітів, які почав проф. Стефан Томашівський. Сьвято покінчило ся відсьпіванем національного гимну "Ще не вмерла Україна."

З нагоди отвореня музея львівські українські інституциї прибрали свої доми синьожовтими прапорами.

Яке великанське культурне і національне значінє має для нас такий музей, се зрозуміє лиш той, хто взагалі в силі зрозуміти силу культури, хто здає собі справу з сего, яким оком дивить ся нинішний сьвіт на націю, що може виказати ся продуктами свого духового житя, і на націю без сих документів т. зн. духового [illegible], хто знає, що донедавна [illegible], як ми виказали ся перед Европою хоч деякими культурними здобутками, Европа узнала нас самостійним народом, стала нами цікавитись і завдяки сему появили ся десятки брошур на чужих мовах і сотки статий про нашу минувшину, нашу культуру і наше сучасне житє. І тому лиш сей думає як сих оцінити далекосягле значінє нашого національного музею і великанські заслуги його Основателя, хто знає, яку шкоду наносили нам всілякі польські і російські культурні корсарі в роді Лидих Завадських, Кукольників, Лодіїв, Погодінів, Зубрицьких і др., що обдирали нашу землю з культурних скарбів — поки нинішний Митрополит, ідучи слідами о. Кронїва Стрілецького (Василиянина з половини XVIII в), каноніка перемиської капітули Лапчинського, перем. епископа Снігурського канон. Лавріського, митропол. львівського Ангеловича і др. — не начав нас сі скарби цінити, вкладав чи труд довгих років і великі суми зі своїх приватних капіталів у велике культурне діло, якого видним знаком є найбільший побіч чернигівського музею род. Тарновських національний музей ім. гр. Шептицького.

14.839 предметів, що репрезентують нам перед історичну археольогію, етнографію, історію і історію нашої штуки — се дотеперішний скарб, жертвований нам як справжний княжий дар рукою чоловіка, що запише ся в нашій історії золотими буквами. 329,178 К. вложив жертводавець у се діло, одно з многих иньших, як прим. українська захоронка, бурса гр. Шептицького, укр. лічниця, господарська школа в Милованю, дівоча гімназия, й кі мають для нас незвичайно високе культурне значінє і які пожерли мілїонові родинні капітали одного з найкращих трудовників і піонірів нашої культури.

І тому годі не признати праз никови дарованя сего музею цілому народови значіня всенародного сьвята побіди нашої культури.

І тому ніхто не здивує ся, що всім сьвяті узяли личну участь представителі всіх краєвих властий, а надто богато визначних особистостий дорогою телеграм як нпр. Папа, іменем котрого заслав благословенє кард. Меррі дель Валь, Гісар іменем котрого вислав гратуляційну телеграму барон Бон Шлісль, архикн. Франц Фердинанд; краківська академія наук, люблянська словінська Матиця, віденський центральний комітет для зберіганя старинностий, товариство консерваторів старини у східній Галичині Управа корол. чеського музею в Празі, Управа тов. приятелів наук в Познани управа угорського націон. музею і богато иньших подібних інституцій в Петербурзі, Кракові, Львові, Черніївцях, Вильні, Софії, Москві, Сараєві, Відни, Харкові, Чернигові, Києві і т. д.

Отже, як бачимо, далекосягле значінє інституції оцінили не лишень земляки, але і чужинці. Так само оцінили вони заслуги Основателя інституції.

Помину погляди на вагу сеї інституції і заслуги Митроп. Шептицького, висказані многими визначними особами, а зверну лиш увагу на два такі характеристичні виелови, а іменно на письмо проф. празького унів. нашого земляка Пулюя і письменника М. Павлика.

Перший з них приятель пок. Куліша і Драгоманова, співробітник Куліша при перекладі Св. Письма і православний, а другий радикал і буцім то апостол і опікун канад. соціялістів, презвитеріян і "безпартійних".

Читаймо.

"Тому хоч листом дякую сердечно світлій Кураторії за ласкаві запросини на сьвяточне отворенє Національного Музея і прошу ще передати мою подяку за патріотичне діло великодушному Основателеви. Його Екселенциї Митрополитови Андреєви гр. Шептицькому, котрий вірний традициям своїх предків, основав і виносив скарбницю для памяток культурно - національного житя українського народа. Слава і всенародна дяка Основателеви від рода в рід, а Народний Музей нехай більшає і росте для добра і слави Руси України. — **Проф. Пулюй**".

"Само собою, виринає ся мені з грудий і бажане для основника сеї інституциї культури — Його Ексц. Митрополита Андрія гр. Шептицького Нехай живе ще многі літа та сьвітить для теперішних і грядущих поколінь, духовникії шляхти на Україні, взірцем культурности та дійсного українського патріотизму, доки зуючого день-у-день і мілїоними жертвами на українські культурні, економічні й політичні ціли. — **М. Павлик.**"

І що-ж ви на се., панове "героїні, незалежні і "безпартійні"? Хиба не бють вас по лицях слова сих, яких ви хочете вважати своїми апостолами а які осуджують наше відношенє до Митрополита гр. Шептицького? І чим ви оправдаєте наше брутальне, дике привитанє сего великана на канадійській землі, якій він хотів нести моральну поміч? Чим оправдаєте уданє на него у ваших газетах і на "віче"? Чим оправдаєте взагалі нашу [illegible], злочинну роботу, що має на меті відірвати народ від духовеньства, представлюванем духовеньства як гасителя культури, національного житя і касти невобів? А що скажете на се, що виключно духовеньству завдячує Галичина збережене і впратованє від загалди останків нашої колишньої культури, що перш духовеньство витягнуло нашу погорджену мову з курних хат на форум сьвіта, що воно першє навчило наш народ самопошани, розміня сьвіх прав (І. Франко: Панські жарти), що воно перше відтягнуло народ наш від горівки, яку він хлептав з мисок ложками, що найбільше читалень "Просьвіти" основало духовеньство — духовеньство католицьке?!

Вчитайте ся добре у слова М. Павлика, бо вони можуть вас остерігти перед неодною похибкою і компромітациєю, яких ви заливаєте на кождім кроці завдяки своїй безвихідної невіжи, безтямности і безхарактерности. Може хоч в сей спосіб зрозумієте, длячого я поборюю вашу пастушу етику і неграмотність, котрої ви не в силі добачити поза гарними словами, якими закриваєте свою духову мізерію, незнанє своєї історії, культури, а навіть історії останних десятиліть нашого культурного, суспільного і політичного житя. Може зрозумієте, чому я пятную таку неграмотність у вас і ваших приятелів Жеребків, що гарними фразами закривають своє духове жебрацтво в розуміню і знаню нашого суспільного житя і несьвідомо допускають ся злочину, бо обкльовтують свій народ.

Може зрозумієте — і почервонієте від сорому. Як не ви сами, то бодай ті, що вірили вам на слово і дали себе збаламутити неграмотним [illegible], які сьвідомо ідуть дорогою злочину.

Галичина, що має за собою вже майже столітє культурного, політичного і економічного житя, що має тисячі сьвіцької інтелїгенциї, не боїть ся іти поруч своїх духовних інтелїґентів і користує ся з їх співробітництвом — а Канада, що не має майже ані одного сьвіцького правдивого інтелїгента, побиває і збещищує Митрополита і Епископа лає їх вуличними лайками, побиває сьвященників і відтак не личає ся перед сьвітом, що не на вперелила Галичині свою поступовістю. Галичина виказує ся сотками і тисячами народних просьвітних і економічних інституцій, а Канада — деморалізацією, продайністю, безхарактерністю зенаціоналізацією, неграмотностю і злодійствами громадського добра і ані одною поважною інституцією.

Чи ви, панове старались колинебудь перевести таку паралелю між Канадою і Галичиною? Вона не одно вам сказала-б і пояснила-б...

П. Карманський.

ШТУБАЦТВО ЧИ БЕЗСОРОМНІСТЬ.

Між телеграмами "Діла" з дня 10 марта с. р. бачимо телеграму такого змісту:

"Вінніпег. Понеділок год. 2.30. В день ювілею Шевченка шле сердечний привіт канадійська Україна. Ювілейний комітет: Ферлей, Ковбель, Паліїчник, Негрич, Зембач, Кудрик, Демянчук, Ґикавий, Глова, Харкавий, Арсенич, Якимишин."

Манія монополістів доходить в сій телеграмі до краю. Вони людців, що не репрезентують собою нічогісінько, хиба найпідлійшої марки ґазети: У. Голос, Ранок, К. Фармер і Канадійські Вісти підшивають ся під загал — не кажу вінніпегського громадяньства — але цілої "Канадійської України"!

А хто ви, панове, аби ви мали відвагу репрезентувати Канадійську Україну? Хто вам дав на се мандат? Коли народ вибирав вас своїми речниками і заступниками? Хто іменував на становиско всенародного представника гг. Демянчука, Ґикавого, Глову, Негрича і вас промисловцїв "У. Голосу", що репрезентуєте всіх 100 шейровців, які вложили свій гріш в приватний бизнес? Адже одна особа Епископа репрезентує собою в десяте більше, як ви усі вінніпегські підприємці з приватних підприємств, бо репрезентує все католицьке населенє Канади. А де-ж ваші громадяне, які кождий з окрема представляє більше, чим ви усі, бо збагачуючи себе, вони рівночасно виборюють богацтво народа, де ті богаті фармері з Саскачевану або Альберти, або д. Рудик, Крайківський і др., у яких ви всі можете бути наймитами, а які мають свої заслуги, дали почин до народної економії? Кого ви висуваєте замість них як представителів Канад. України? Демянчуків, Ґлових, Ґикавих — себе? Що ви для сеї України зробили, аби накидати ся їй на представителів? Адже ви стоїте на службі всяких приватних [illegible], або англійських духів і сповняєте сю службу [illegible] і з запереченем своєї національної чести! Невже таких рабів бажав собі Шевченко як речників народу на своїх сьвятах, на яких його мають згадувати "не злим, тихим словом"?

Ні, панове, [illegible] Ферлей! Ви не сьміли чистого празнику всего народу калити [illegible] з підписами, які ви позбирали, бо як Галичани дізнають ся, хто ті добродії підписані під телеграмою, то їм буде сором, що дали себе змістифікувати. Так само мусить бути [illegible] соромно і канадійському громадяньству, за те, що підписались ви, як його представителі. І воно повинно проти такої безсоромної містифікації запротестувати рішучо. Бо ви вже надто розбуялись у своїй зарозумілости.

ДІТВАЦТВО.
"Назар Стодоля."

В 11-ім числі "Канади" була поміщена критика вистави драм. просьвітного тов "Бояни". Автор тої критики старав ся по змозі своїх здібностий представити справу як найвірнійше. На скілько се єму вдало ся, нехай осудить читаючий загал. Ми сказали те, що уважали потрібним.

Ми коли писали критику згаданої вистави, мали на цілі розвести ширшу дебату над граєм представлень, котрі стоять тепер в українськім Вінніпегу на порядку дневнім. Ніхто не заперечить, що гране на Вінніпеґ є взоволяюче, але і ніхто не заперечить, що оно не є бездоганне; а щоби позбути ся послїдного [illegible], треба конче критики

Продолженє на стор. 5.

HUGH D. CUTLER
адвокат
Полагоджує всякі справи. В всяких процедурах удавайтесь до нього.
Phone M. [illegible] 210-11 Nanton Bldg. Winnipeg, Canada.

SAVOY HOTEL
C. F. HERBERT Власитель
Main Str., напротив C. P. R.
Станція і віпт 1 дол. денно
[illegible]

Oriental Hotel
Tel G 4716. 700 MAIN ST.
Wm. Downing, власт.
[illegible]

THE SELKIRK HOTEL
Новий і модерний
T. H. Nesbitt & J. M. Wilson, Prop's
[illegible]
802-804 Main st. Phone S. J. 2533.

Ontario Hotel
858 MAIN STR.
Phone St. John 1215
Jas. Hennessey, Prop.
[illegible]

Elliot, Macneil & Deacon
[illegible]
316 McIntyre Block
Phone Main 19 & 20 Winnipeg, Man.

П. П. АЛЕХНО.
Русько - Польський заклад фотографічний, поволзний і погребовий. — Автомобілі для винайму, карети на весіля по $3.00. Заходить в потребах до мене на адресу
376 Selkirk Ave.
Телефон: St. John 1794.
WINNIPEG, MAN.

П. КАРМАНСЬКИЙ.

Малпяче Зеркало - Видання друге.

О СУПРЕМАЦІЮ В КАНАДІ.

Quousque tandem... Таким окликом обуреня, що є виразом широго патріотизму, зачинає п. лайтнант з Альберти свою філіпіку проти мене. Як колись Ціцерон кинув таку заповідь безпощадної боротьби проти зрадника Риму Катілїни — так і п. лайтнант Петро з Ветреніле ударив на мене на поклик панів з "Укр. Голосу" з великим закптєм, як проти канадо-українського зрадника Катілїни. З сего можна вносити, що він і його партийники, як колись Ціцерон, не будуть перебирати у способах боротьби, бо ними руководить одна ідея — добро загалу, добро загроженої вітчини. І вони не перебирають у середниках. Так хитріж бо вони з біса! Вони знають, що моя справа чиста; що виступаючи проти мене, боронячи болота, в якім бреде більша часть тутешнього громадяньства, вони сильно скомпромітують ся. Але треба чейже щось робити. Якби так Карманський був дав "Малпяче Зеркало" нам, то ми, містячи його у своїм органі, були-б могли робити міну, що критика його не відносить ся до нас, а до тамтих поган. І були-б могли дали його в Канади [illegible], ним хвалитись, а навіть помістили його фотографію, як се ми хотіли вже давно, тільки він на се не годився. Та він зробив нам "збитка" — він з критикою до — "Канади". Що-ж нам робити? Мовчати годі (хоч се було-б найбільше розумне), а виступати проти него отверто бом небезпечно, бо грозить компромітація. Та від чого наші [illegible]? Гуди! "Пеньками Руська на Руснака"! — як мовлять вельможі польські [illegible] — редактори "Українського Голосу".

Перше всего стягнули до сеї сьвятої війни всіх можливих союзників [illegible] на мене [illegible] з великим [illegible] Ветреніле на дал. [illegible] "Новин" [illegible]. [illegible] "Український Голос" [illegible] проти мене [illegible]. Генеральний [illegible] "Новин" [illegible] редактор "Новин" [illegible] ма жарту! Я сам предлагував з сего документу, бо не хочу, аби жертвою з війни впав замість мене хто другий. Отже факт є фактом. Є також фактом, що генерали з "Українського Голосу" уміють послугуватись і насильними середниками, як ось в сім випадку. Бо вони трактують всего народу... їм все вільно...

І так, на даний знак напали на мене вся [illegible] армія і Глова і Ґикавий і всякі незалежні [illegible] і вкінци сама "[illegible]" "Укр. Голосу" [illegible] на мене "о" незалежний [illegible] на рубають там жить і [illegible] на цілу Канаду [illegible] ся учителі, що [illegible] по українськи читати і писати [illegible] семінар.

Як вони [illegible]? — [illegible] Вінніпег [illegible] Карманського [illegible] в Канаді і нашого народа.

Як обдумали, так і зробили. [illegible] "Кан. Фармера" [illegible] Чи треба ще [illegible] [illegible] — "Перший [illegible]" — [illegible] рідні маніто[б]ських [illegible].

І хто-ж тепер подивує ся, що "Український Голос", ся "найпоступовійша" ґазета на цілу Канаду, так ревно помагає "Ранкови" випризати з Канади Епископа? Що він викрикнув десятки віч в Канаді проти него, представляючи єго найзлійшим і найнебезпечнійшим ворогом свого народу? Хто тепер буде дивуватись, що він напустив на Епископа кількох варвітів, що узялись навіть до насильної проти него акциї і по невдалій пробі з яйцями, загрозили йому чинною зневагою палками? Хто подивує ся, що "Український Голос" позволив собі на таку патріотичну акцію? Бо лиш його досвідом треба вважати сей обин здичіня кількох божевільних індивідуів, якому уділене "Укр. Голосу" додало відваги. Бо вони здібні тільки до [illegible]. Бо лиш на се здобудуть ся ідейні банкроти, які чують, що тратять під ногами грунт, що народ має вже досить їх роботи і що показує їм [illegible] двері. — А що се є мотивом їх скаженини проти Епископа і мене, се не підлягає сумнівови. До сего признають ся вони сами устами свого найбільшого [illegible] п. лайтнанта, кажучи, що війна іде о супремацію в Канаді. Я не знав, що монополісти від канад. - українського патріотизму приписували хочу виступови аж таке далекосягле значінє і тому їх запевняю, що не хочу їм відбирати виключного права на титул батьків народу. Раз тому, що я в Канаді лиш гостем, а друге і тому, що воло радше віджидати, аж народ сам стратить терпець і скаже їм: "Гендс офф"! Для мене се буде кращою потіхою. А на се заносить ся таки [illegible]. Не помогла фарса з курсом вищої осьвіти... А після була лишень фарса, покажем сего висліб перед учасниками [illegible] мітінґу, на якім секретар комітету сего курсу п. [illegible] заявив, що нам в Канаді начхать на рідну історію і літературу, на Хмельницьких і Шевченків — нам треба [illegible] молити ся до канадийських сьвятих. — Завела наша [illegible] зі старого краю професора, що мав папірати перед народом іхні бруди, це поможе і остання жеста конаючого, [illegible] оборона вітчини перед Катілїною. Трупи не могли вказати житя, не могли щонебудь збудувати і мусять погодити ся з сею конечностю, що гріб і гроди смороду се їх призначенє, якого вони не віджеують від себе, хоч і як прибирали [illegible] "Що гасне, то не мене".

[illegible]

А шоби [illegible] "У. Г."

Кождий [illegible] — Всім сим [illegible] "У. Голосу", котрий [illegible] "Кана[ди]". [illegible] мовляні вони мене сами, [illegible] аби я не став [illegible] учителем. [illegible] до Канади на їх службу, як вони надіяли ся [illegible] мене у "Шк. Сот" у Львові). Коли-ж аргументують моєю співучастию в "Канаді", то позволю, що я се поставлю одно питанє: Хто заклав "Канаду"? Я, чи Ви панове з "У. Голосу"? Хто писав ся на програму консерва[тивної] партії, як вона виклювувалась на 261 Форт стр? [illegible] "Голос" [illegible] правительства [illegible] стали проти неї ратав [illegible] з сих мотивів [illegible] "Канади" [illegible] "Діла".

колюбні думки, як Шевченко, хто ціле житє стояв в обороні покривджених, не лякаючись навіть мук, той — з вірою чи без віри — мусів бути дуже добрим, дуже чесним чоловіком, тому — з вірою чи без віри — лиша пошана.

Тільки, аби дати сьвідоцтво правдиве, треба сказати, що з творів Шевченка виходить, що він не був атеїстом, а вірив в Бога. Про ту віру сьвідчить ясно ось що:

Дуже часто, в щастю і в недолі звертає ся Шевченко в своїх творах до Бога, сам молить ся і других завзиває до молитви:

"Свою Україну любіть...
Любіть її, бо время люте,
В останнюю тяжку мінуту
За неї Господа моліть!"

Шевченко каже, що "жива правда у Господа Бога". То-ж у Бога шукає він справедливости, видячи, як несправедливо мучить ся наріт:

"Пошлем думу аж до Бога:
Його запитати,
Чи довго ще на сім сьвіті
Катам панувати..."

Шевченко вірить у божу справедливість і тому сподіває ся, що його наріт, його рідна Україна діждеть ся волі:

"Чи віруєм твоїй силі
І слову живому,
Встане правда, встане воля..."

Але бачучи, що на сьвіті панує неправда, що богаті безкарно гнетуть бідних, а ті, що повинні найпильнійше виповняти божі закони, "найбільше чинять злого і не покланяють ся Богу", Шевченко попадає в розпуку і сумнівається, чи Бог може що помогти людям:

"Чи Бог бачить із-за хмари
Наші сльози, горе?
Може й бачить, та помога
Як і отті гори
Предковічні, що политі
Кровою людською!..."

Видячи, що пани мимо своїх лихих діл живуть у роскошах, а хлопи мимо своєї побожности в нужді, починає Шевченко сумніватись, чи Бог такий добрий і справедливий, як люди думають:

"А може й сам на небесі
Смієш ся батечку над нами
Та може радиш ся з панами
Як править миром?"

А жінці, котру нещастє довело до розпуки вкладає Шевченко в уста такі слова:

"Я дурна, й ходила
І молилась... Ні, цигане,
Я марне молилась!...
Чи в вас есть Бог який небудь?
В нас його не має:
Пани вкрали, та в шкатулі
У себе ховають!"

Зі всіх Шевченкових слів наведених тут, ясно видно, що він вірив у Бога: доказують се навіть і "богохульні" його слова, бо хто каже, що нема Бога, той не стане Богови дорікати. Иньша річ, що Шевченко не був побожний по приписам православної, чи католицької, чи якої-не-будь иньшої церкви, тільки по свому. Се видимо також в його поемі "Марія". Шевченко вірив у Бога так, як кажуть вірити [illegible], і тому поповнив він великий, непрощимий гріх" не против Бога, а против попів, бо не хотів вірити в їх слова. Шевченко бачив, що попи перекручують божі слова на свою користь, що вони, замість проповідувати [illegible] церковні треби, тому остерігає він людий, аби не вірили попам:

"Молітесь Богови сьвятому,
Моліть ся правді на землі,
А більше на землі нікому
Не поклоняйтесь! Все брехня:
Царі, попи!"

По думку Шевченка добрих [illegible] було так мало, що [illegible]

Не тому [illegible]
[illegible]
до!)
[illegible]

Японська рецепта на 100 літ житя.

Одна японська часопись подає своїм читачам приписи на сто літ житя. Се є вісім таких заповідий: 1. Проводи як най більше часу на сьвіжім воздусі. 2. Клади ся вчасно спати, а вставай рано. 3. Спи бодай 6 годин а найбільше 7 і пів. 4. Спи в темній комнаті але при відчинених вікнах. 5. Кави і чаю уживай уміркова[но]. Алькоголю і тютюну не заживай зовсім. 6. Мясо їж лише раз на день. 7. Щодня рано купай ся в теплій воді. 8. Одіне носи з грубої матерії.

КАРМАНСЬКОМУ.

[illegible] Батьку, — слава Тобі!
Ще так гарно робиш;
Що Ти нашу канадійську
Так гарненько злобиш.
Наш Батьку, [illegible] бурила
Кубла-та болоте...
Тепер [illegible] чисте буде,
Нова стане [illegible]
[illegible]
"Зеркало Малпячих"
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Для свого народу

Учение

Погляд М. Лозинського, на релігійність Т. Шевченка.

[illegible] що Шевченко [illegible] т. є. такий чоловік, що вірить в Бога. [illegible] Не ходить мені зовсім о те, аби Шевченка [illegible] ту безбожности, або [illegible] доказати, що Шевченко вірив у Бога [illegible] бути добрим [illegible] своїх ближніх [illegible] у своїх творах [illegible] високо [illegible]

EDELWEISS BREWERY
A. W. RIEDLE. Prop.
WINNIPEG ELMWOOD
Наш Лаґер, Ель і Портер найлучший.
Спробуйте пити Riedle's Beer
Telephone - - - - Main 2987.

Edward L. Drewry.
REDWOOD ПИВОВАРНЯ НА
St. John - Winnipeg
[illegible]

КАНАДА

часопись просьвітна, економічна і політична
виходить кождого тижня у вівторок.

Видавці: Руська Видавнича Спілка в Канаді.

Річна передплата $1.00
За границю $1.50
Поодиноке число .... 5ц.

Адрес Редакції і Адміністрації:
"КАНАДА"
261 Fort Street,
Winnipeg, Manitoba.

CANADA
Ruthenian Weekly
Publishers
RUTHENIAN PUBLISHING Co. Ltd. of CANADA

Subscription per Year $1.00
Foreign Countries $1.50
Single Copies 5c.

For advertising rates and all business matters address:
RUTHENIAN PUBLISHING Co. Ltd.
261 Fort Str., Winnipeg, Man.

Уваги.

ХТО НЕ ЗНАМИ ТОЙ ПРОТИ НАРОДНОГО ДОМУ.

Отсе знамя дуже пасує дирекції "Нар. Дому" у Вінніпеґу.

В суботу дня 4-го цьвітня відбули ся надзвичайні збори шерової спілки, що носить назву "Народний Дім".

Збори сї були скликані в цїли перероблення статутів. Зачала ся нарада. Бала, бала і гейда ухвалювати догану "Кан. Русинови", що він їх очерняв і витсупав проти Нар. Д. а президент навіть зрезиґнував, забезпечений, що буде другий раз вибраний. За ним почали другі резиґнувати поодиноко, помимо того, що були внески, щоби вся дир. зрезиґнувала; кождому, бач, хотіло ся діпнати чести, бути спеціяльно вибраним. По председателю зрезиґнував заступник председателя против котрого кандидатом поставлено п. Е. Воробка. Побачивши се шановна президія, постаралась о внесок, щоби резиґнацій більше не принимати, ну, і розуміє ся внесок перейшов.

Чи се леґальний вибір заступника председателя? спитаємо вас председателю [illegible] зборів. Виж щось о правах знаєте і певно знаєте, як збори і вибір перепроваджує ся.

Та [illegible] там. Не се наша ціль. Цїлий час ухвалюваня догани "Кан. Русинови" майже пуття не згадував, про "Канаду". Справді обсипали [illegible] голоси, але як на такі не будемо звертати уваги. Се були славетні вінніпеґські "лїберали", котрим хотіло ся спеціяльно щоби причінити і "Канаду" до чогось.

Прийшло до голосованя, ну розуміє ся председатель так узяв собі до голови "Канаду", що аби не забути про неї поставив ві борше як се зробив з часописею о котру головно ходило.

Се спонукало редактора "Канади" просити о голос. По тяжких коровохах всправді вдалось єму дістати голос, однак не встиг ще отворити уст як заревіли компаністи з шерової компанії "Нар. Дім" не дайте єму говорити, він не член".

Розуміє ся, по сім голосованю, ну і "зняли корону з Канади".

Тепер поднїм ся за що.

"Канада" писала, (і буде писати) щоби отримати ся від браня шерів і даваня добровільних датків до того часу, доки справа не виясниться ся". "Канада" не виступала і не буде виступати проти Нар. Дому; однак [illegible], що "Нар. Дім" робить своїм домом, не буде дарувати.

Таж ви панове вже тепер, коли Нар. Дім, ще в яйци, вже домагаєте ся 10 проц. дивіденди. Рація, є з чого потягнути; комуж же народ зложив около півтора тисячки долярів добровільними датками? Вам, вам на нове "компанієті" від "Нар. Дому". Розуміє ся, беріть дивіденду, ви заслужили; вжеж шоє зборів перепровадили; чиж не належить ся вам? Беріть, беріть людську кервавицю. А коли хто знайде ся і не каже пальцем на **вашу чорну роботу**, то ви єму зараз резолюцію з доганою. **Маски на бік панове: ви можете хилити ся до лїбералів, з Богом Парасю, як ся люди трафляють, але брехати не сьмійте.**

Жаданя "Канади" були такі, як ті, що виходили від деяких членів. Чому ім ви не присудили догани: "Новини" писали навіть острійше як "Канада"; чому "Новинам" нічого не кажите? **Боїтесь пайки, ось що.**

Робіть так дальше панове, а будете мати Нар. Дім, що стане приватною власностию купки шеровців з мріями про дивіденди.

Може не правда?

ЦІКАВО-Б ЗНАТИ.

Пов. читачі "Канади" мали нагоду читати в "Укр. Голосі" де редактори сеї часописи кілька тижнів тому взад, накидаючись на нашу часопись, писали, що всї ті, що пристали до консервативної партії, се самі пияциі, нечесні, зволоч та вся ке иньше сьміте... Та часи змінили ся... Недавно той самий "Укр. Голос", який через довший час казав ся на "Канаду" та на всіх, хто коло "Канади" ґрупують ся — прийшов до того самого висновку, себто проповідує тепер те саме, що "Канада" проповідувала від самого початку свого істнованя, значить ся, що тепер "У. Голос" каже, що зі згляду на те, що консерватисти защищають найбільшу потребу нашого народу, се є дномовні школи, він приворучає, щоби люди голосували за консервативними кандидатами. Отся зява на "Укр. Голосу" є найлїпшим доказом того, що те, що "Канада" писала є добре, а дальше, що пани з "Укр. Голосу" пара зі "зробились" консерватистами.... Цікаво-б тепер знати, о скілько пани редактори "У. Голосу", від часу, як заявили себе прихильниками консервативної партії, — стали гіршими пінками, хрунями, зволочею і всякими иньшими шубравцями як були давнійше, доки ще не були прихильниками.

Беручи справу льогічно, ми мусимо сказати, що пани редактори з "У. Голосу" після своєї заяви або дістали остатними пияками і розпустниками як се вони писали на прихильників конс. партиї давнійше, або своєю заявою лижуть тепер те, на що ще недавно плювали, признаючи тим самим слушність і рацію, статям, які були поміщені в "Канаді".

ДАВАЙ, БРЕХУНЕ, ТИСЯЧКУ!

Ось що читаємо в 14-ім числї славного зі своїх брехонь "Кан. Фармера". Лїберальний ряд в 1888 році, каже пан Гикавий, видав богато менше гроша, як видає тепер ряд консервативний." По сім зново аргументи. А ми готові дати будь кому тисячку, хто докаже, що щось подібного находить ся в нашій ґазеті."

Ми на сю безличну брехню не будемо відповідати, але все таки піплемо наших читачів до 12-го числа згаданої брехливої мийки "Кан. Фармера". Там, хто лише схоче то знайде на стороні третій в другій колюмні таке: "В послїднім році лїберальний уряд Ґрінвея видав 277.205 долярів. По десятьох лїтах уряд Роблина потрафив видати $751.001 річно, се є о 517.796 дол. більше.

Ось, бачите, шановні читачі, якою правдою воюють панове лїберали разом з паном Гикавим звісним брехуном з "К. Фармера".

Видиш, брехуне, маєш ти лице говорити до людий, та ще в додатку і заєш тисячку тому хто докаже, що щось подібного було в твоїй плюгавій мийці. Таж ти сьвідомо збрехав. Ти знав, що тебе чекає. Ти знав, що ти те написав, а доказом на те хотяй би й те, що обіцюєш тисячку а не кажеш чого. Ти знав, що Тобі докажуть і на перед забезпечив ся, щоби не прийшлось грубо заплатити.

Або таке: — В дописи Чорнейка (коли вона його, а не твоєї роботи) всадивсь уступ і то так не зручно, що і слїпий побачить, що то твоя робота. Бо і що за сенс згадувати там імя Бачинського, коли [illegible] відносить ся до кого иншого. І ти дуже добре знаєш, що редактор "Канади" нігде не чіпав твоєї фамілії. — а коли се справді сам Чорнейко написав, то й не дивниця, бо вже саме его імя вказує, що він чорний і люди се бачать.

Де се редактор "Канади" зробив? Покажи, не вписай відлий брехуне, несотворених річий з пальця.

Дальше пишеш, брехуне, що лїберальне віче у Вінніпеґу вдало ся, бо всї що там були, кромі нох, є лїберали. Чо брешеш? Таже не мали сьте навіть кого вибрати в делеґати на конвенцію і тим були ви змушені вибрати людий, що отверто ганить лїберальну роботу і нігде не кажеть ся, що вони належать до консервативної партиї, а лиш ся вибрати, лише тому, щоби показати вам ваше безсилє. Таж ви вибрали Сиройдова, котрий так розуміє ся на тутешній політиці як медвідь на звіздах; таж він навіть горожанських паперів не має, а коли має, то ми его спитаємо яким правом він їх дістав. То се називаш успішними зборами?

Ну, як у вас панове, лїберали всі такі збори, то лутше спускайтесь на дно, не тратьте марне сили... Чи справді ви думаєте, що манітобські фармері на стільки ограничені, що не знають вас? Ні! Манітобський фармер видить дуже добре, куда ви лїберальні чорносотенці тягните. Вони добре знають, що ви на стільки безличні, що не вдоволивши ся розігнанєм учительських семинарів в Ріджайні і в Бетревіл, але ще посунулисьте ся так далеко, що навіть шкільний акт видали в **кацапськім язичію.** Видиш, зрадинку, кого пїдни раєш?! І маєш ще лице щось базікати!?

Що до твоєї "критики" Труанеі Акт, то скажу, що уважаю нище людської чести відповідати на твоє брехливе базіканю. Хиба се факт збрехати, що 10.000 (десять тисяч) вінніпеґських дітий не ходить до школи? Де ти взяв се число, брехуне? Або чи се є факт на збите Труанеі Акт, накинути ся на людий, що не мають нічого спільного з ним і не брали найменшої участи в редагованю его?

Геть руки, брехуне, від чести порядних людий! Не всї такі скалялі, як ти, підлий лїберальний наганячу!

Мусимо тут перепросити шановних читачів за спосіб нашого вислову, однак ви самі бачите, що інакше годї обходити ся з брехливою худобиною і тим самим не возьмете нам сего за зле.

Дістаньте безплатну ФАРМУ

В ВЕЛИКІЙ КАНАДИЙСЬКІЙ ПРОВІНЦІЇ

МАНІТОБІ

ДЕ

ПАНУЭ ДОБРОБИТ.

Манітоба є славною через свою богату землю, котра родить найкраєшу пшеницю в сьвіті, а також і всяке друге збіже — овес, ячмінь і т. п. — і найкрасшу огородину в [illegible].

Манітоба була першою провінцією Західної Канади, що привабила поселенців, а будучи найдавнійше заселеною, она дає нагоду до успіху своїми школами телефонами, дорогами і т. п.

Кождий фармер, що займає ся мішаним господарством і плекає худобу, безроги, вівці і коні, або огородину і молочарські продукти, має найбільший ринок в Західній Канаді. Все що фармер продукує зараз закуповує ся і завсігди по добрій ціні місцевими купцями.

Безплатні гомстеди, що складають ся з 160 акрів, роздають ся поселенцям урядом і богато Русинів розпочинає фармерство на сїй землі і тепер стоять на добрім становищи.

Если хто не хоче зараз розпочинати роботи на своїй фармі доки не розуміє обставин краю, той може легко знайти роботу на якій будь другій фармі за добру платню. Опісля набувши практики може мати свою власну фарму.

Манітоба має ще досить місця на тисячі поселенців, бо Манітоба є дуже велика провінція, рівна кільком европейським провінціям злучених разом. Приходіть до Манітоби і будьте незалежними.

Напишіть ще нині за гарною ілюстрованою книжкою про Манітобу
Она вам буде вислана БЕЗПЛАТНО если ви напишете до

Department of Agriculture
Winnipeg Manitoba, Canada.

ЧОМУ?

Чому проф. Карманського так дуже не злюбили і його ганьблять всі наші патріоти?

Бо проф. Карманський доторкнув ся найбільше болючої струни наших канадийських личів — я се сказав їм правду в очи, даючи доказ їх безідейности, нездарности та глупоти — а звісною річею є, що правда в очи коле...

КОЛИ?

Коли настануть кращі часи в нашім канадійськім народнім житю?

Тоді, коли позбудемо ся наших дотеперішних нездарних провідників, які свою глупоту та амбіцію ставлять вище як добро всего загалу.

Що се має значити?

Конґреґація для заказаних книг на папськім дворі у Римі заказала католикам читати твори славно звісного письменника Метерлінка. Скоро потім конґреґація оголосила не читати славного італійського письменника Анунція. Та ще і сего було й за мало і вона поставила в спис заказаних книжок твори широко в сьвіті знаного француського письменника і пророка людської техніки, Жіля Верна. Чому-ж се зроблено? запитати мусить кождий з подивом. Тому, що герої його творів находячи ся в прикрім положеню або в нуждї не молять ся, а се може зіпсувати читаючу молодіж.

Подана причина ясно здраджує глупоту тих судиїв моральности і релігійности. Бо якби руководити ся такими причинами при заказаню або приворучуваню читаня книжок, то треба-би хиба заказати читати всю літературу всего сьвіта, а навіть поставити під заказ всю штуку, всі образи, різьби, на яких люди не представлені з руками зложеними до молитви.

А ось вам ще оден примір такої роботи. В Ст. Боніфес коло Вінніпеґу, поліцийний суддя засудив минувшої пятниці одного книгаря на **двіста долярів** за те, що **продавав** твори Дідерота, Мопасана, Гюґа, Бальзака і других славних европейських писателів. **Дивно** лише чому в акті обжалованя не було імени Золи. Засуджений вніс рекурс до висшего суду.

Реґуляція платні учителів.

У вівторок по полудни приступив сойм до звіту шкільної комісії про реґуляцію платні учителів.

Комісія прийшла з внесеном, щоби урегулювати ту платню так: Получити дотеперішну четверту і третю класу в одну загальну класу по 1.300, 1.500 і 1.700 кор. платні. Друга, висша класа, до якої належать учителі з більших міст, 1.800 і 2.100 кор. **Перша класа, учителі з найбільших міст з власним статутом, будуть побирати платню по 2.100 і 2.300 кор. Учителі видїлових шкіл будуть творити дві класи, а їх платня буде більша від дотеперішної о 200 корон. Платня тимчасових учителів виносить 70 процент платні стальних учителів. Крім того що пять літ підвисшає ся ве**дсія кождому учителеви за два другі по 150 корон, за два треті по 200 корон. Кождий учитель дістає ще додаток на помешкане, в селах по 200 кор., в місточках по 400 кор. учителі а по 200 учительки, в більших містах по 600 учителі і 400 учительки, в найбільших містах по 800 учителі і по 500 учительки.

Реґуляція має ще деякі менші [illegible], а все се разом поносить за собою річний видаток 8 міліонів корон.

Видатків на учителів не можна жалувати. Галицькі учителі були доси найгірше платні зі всіх учителів. Вони домагали ся реґуляції після чотирох найнизших ранґ державних урядників, але уряд не хотів на се пристати, бо бояв ся зросту видатків о 18 міліонів.

Недостаточність сеї реґуляції висказував в дискусії п. Кохановський. П. Макух звернув ся з зазивом на адресу учителів, щоби вони йшли в своїх змаганях разом. З жалем константував, що польське учительство виступає ворожо проти українського населеня.

Реґуляція має наступити від липня сего року. За 1913 рік дістануть учителі дорожняний додаток, на що призначено несповна 3 міліони корон.

"Назар Стодоля."

Продовжене зі стор. 2

В нас у Вінніпеґу, сказати правду, нема критика, щоби вповні заслугував на назву критика, а коли є, то з невідомих нам причин, не бере участи в театральних виставах й тим самим не може їх критикувати. Руководячись повисшим ми, сьвідомі своєї частковоі некомпетентности до сего діла, почали сю роботу з цїлю як висше сказано, розвести над сею справою дебату.

Аж ось 13 ч. "Укр. Голосу" (фатальне число) з "арцикритиком" п. "Омеги".

На таке писане ми не відповідали-би, бо се не критика, а лише комусь хотїлось, для свого інтересу написати [illegible] щоби міг сказати ось я наш приятель. Ну, і почасти єму се вдалось, бо є люди що лазуть ся злапати і на фальшовану нуду.

Тепер подивім ся, що таке п. Омеґа написав і чим він руководив ся, як не підлостю, аби лише осягнути свою цїль.

Жаль нам, що мусимо писати в сей спосіб, однак хто якою міркою мірить, такою треба єму й відміряти.

П. Омеґа на самім початку пише таке: (зазначуємо, що не будемо перекручувати його слів, як він се зробив з нашою критикою).

"Правта винаток становить тут "Канада", що помістила на своїх шпальтах рецензію на згадану виставу тов. Боян, не згадуючи одначе **ніже словечком, що вистава була присьвячена памяти Т. Шевченка** та що на загальне бажане публики треба було повторити її ще раз..."

Кілько тут правди, кождий побачив, хто читав дотичне число "Канади". В "Канаді" було написане се: "Назар Стодоля", отсе представлене відіграло драм. тов. "Боян" з **котрого дохід був призначений на памятник Т. Шевченка в Києві.**

Ну пане, Омего, не червонїєтесь зі встиду, що так пробрехали ся. А та вам не встидно? Ми бачили се в гали в пятницю в вечір.

Тепер що до слів "та на загальне бажане публики треба було повторити її ще раз".

Тут спитаю вас, пане Омего, чи ви знаєте, що ся рецензія була надрукована ще перед тим нїм наша редакція знала, що представлене буде відігране другий раз. Коли не знаєте то поспитайте п. Свистуна вам се дуже легко зробити, він читав її друковану в редактора "Канади" в хаті, коли прийшов сказати, що представлене буде відогране ще раз.

Так, так, пане, Омего. Правда, вам не встидно. Ну, і скажіть, чи руководились ви щирістю пишучи сю "чепуху".

Тут скажемо вам, що колиб "Канада" була не помістила згаданої рецензії, то будьте певні, що ніхто був би навіть і словечком не писнув. А ми поступили цілком так, як ви кажете першими словами своєї "арцикритики". Ось ваші слова: "О скілько мені здаєть ся, обовязком укр. преси в Канаді є слїдити за кождим обявом нашого національного житя в Канаді й принаймі зареґіструвати їх на своїх сторінках".

А чи в тій самій, окричаній "Канаді" не було згадки про попередну виставу "Назара Стодолі" і то ще на першім місци між "Місцевими вістями"? І чиж не [illegible] Вам так сьвідомо і безлично брехати? Еге, "не мав пес чим та ликом"— таке й з Вами... Захотілось тільки Вам "віхати" "Канаді" чим небудь, хоч би й найбільшою глупотою, аби тільки при подобатись панам з "Українського Голосу"....

Ну і як ви, пане Омего, погодите сі слова з вашою баґраницею, в котрій накидаєтесь **цілком безпідставно і собі самому противорічно** на автора згаданої рецензії, котрий сповнив лише свій обовязок.

Ось вам вперець вашої противорічности: "Назар Стодоля", **є славним твором з літературно драматичного боку. Т. Шевченко був перед усім поетом лириком, а ніколи драматургом".**

Не берусь тут судити, чи Шевченко був драматургом чи ні, а лишу се комусь иньшому, що є більше компетентним до сього як я, або п. Омеґа. — Запитаю лише, як чоловік, **"що ніколи не був драматургом", може написати славний твір з літературно - драматичного боку."**

Дальше п. Омега говорить таке: "Вихід его (Гуриненко) в першій дії за першим разом був прямо знаменитий, тільки де далї з приходом на сцену Назари, його артистична енергія зменшала."

Тепер, що було написано в "Канаді"? — Вовязує ся він (Гуриненко) артистично навіть і з роль цілком собі діяметрально ріжних що до змісту. Та бо і в него не без похибок. Ось: Назар кидаєсь на Кичатого, а він як найспокійнійше звертає ся до святів...

Чи не є се те саме, що ви сказали, пані Омего, лише иншими словами?

Дальше п. Омега пишете: "Пані Панькова в ролі Галї не звичайно симпатична була в першій дії і до початку третої дії, де розмовляє з Назарем за те при кінци третої дії ефект її гри був слабший, чому винна не так пані Панькова, як природа, що надїлила її трохи слабим хоч дуже приємним голосом.

Тепер що сказав автор згаданої рецензії поміщеної в "Канаді".

"Галя — дочка Кичатого пї Паньків. — В грі показала ся свого рода здібність лише в не виробленім виді. При добрій режісерії можна сподівати ся великого поступу.

Загальне враже таке: Не сольовий голос."

Ну і як, пані Омего? — велика ріжниця?

Що до дальшої критики пана Омеги, то мусимо сказати, що шановний автор попрацював ся зовсім з добрими намірами своєї роботи, а противно ходило єму, щоби лише когось висьміяти, чим в дійсности висмівав лише себе самого.

Бо деж... Автор згаданої статі в "Канаді" вживає такого вислову "Такі дурнички як наливане горілки з порожної фляшки... а не налити другому старості..." — а п. Омега перекручуючи слова, називає "артистичними замітками" те що автор називав "такі дурнички".

Дальше що до "Неба і землі", то сі слова були ужиті в тім самім значіню, в якім п. Омега говорить о критикованю портрету з плямою на штанах, а коли шановний автор "арцикритики" не зрозумів, то тим самим, най знає, що коли буде братись ще раз до такої роботи, то най знає, що в не свої вплутує ся...

Що до "українських мішків" то се вже публика розсудить, хто з нас мішок з половою і де тут причепити те слово "українській"; що за сенс?

Що до психольоґічних ріжниць між Українцями а Англо-Саксонцями тоже відкликаємо ся до ширшої публики, котра повинна тоже сказати своє слово в сім случаю, коли й ходить о розвій укр. штуки тут в Канаді. Кождий знає, що воно таке театр для народу; а коли він піде по хибній дорозі те такий і вплив лишить на своїй публицї.

Мусимо кінчити зі взгляду на брак місця в нашій часописи; а на закінчене скажемо, що тішить нас дуже, що не всі члени "Бояна" так зрозуміли зміст згаданої статі, як зрозумів се критик Омеґа, котрому ходило показати не-що більше, як тільки свою зарозумілість а може й глупоту...

Яку користь буде мати артист з критики п. Омеги?

Памятайте про Ювилейне сьвято в ч. Т. Шевченка! Ювилейні наліпки замовляйте в сек. "Юв. Комітету" під адр.
H. BODNAR
667 Main St., Winnipeg, Man.

ВСЯЧИНА.

Картофляний ювилей.

В грудни минувшого року минуло 400 літ від часу появи першої друкованої вістки про картофлі і триста літ від часу введеня сього овочу в культуру. Однак далеко пізнійше допера почали картофель уживати до їди. Жадної страви не вводжувано в ужите з таким трудом, як картофлі і лише погрози власти, хитрости адміністрації та стихійна нужда приневолювала людий уживати сього нового овочу. Можна сказати, що картофлі кілька разів спасали Европу від голодової смерти. Картофлї походять з Америки. Як кажуть їх віднайшов там Христоф Колюмб. А де в Европу ввіз їх в 75 літ пізнійше Анґлієць Дрейк. За королевої Анни в Анґлії картофель уживали лише самі богачі. Тоді фунт картофель коштував до 8 корон. Опіак в 18-ім століттю уживано їх нерадо. В Німеччині картофлї звісні від р. 1648. Великий курфірст Фридрих Великий в 1745 році роздавав картофлї народови і заохочував його до саджения, але нарід говорив: "Навіть собаки не їдять сеї дряни, чиж ми гірші від них? Лише страшний голод 1770 до 1772 року остаточно приневолив людий уживати постійно картофлі. В Франції знали картофлї вже в 1616 році. Але й тут треба було чимало часу, заки вони увійшли в загальне уживане. В Росії стали вводити картофлю за Катерини II. В Пермській губернії прийшло було до формального бунту при вводженю картофель. Сей бунт мусїли усмирювати допера військом.

В хаті кождого сьвідомого Українця в Канаді повинна знаходити ся часопись "Канада".

,,РІДНА ШКОЛА" В НЕБЕЗПЕЦІ!

"РІДНА ШКОЛА" в Галичині, яка утримує кільканайцять шкіл, в яких виховують ся сотки і тисячі молодих Українців, які колись мають стати борцями за свободу і добро для своєї вітчини України і для свого народу — по причині всяких нещасть, які навістили в послїдних роках наших братів в Галичині, находять ся тепер в небезпеці. Небезпека ся знаходить ся в тім, що **задля браку гроша**, комітет "Рідної Школи" буде мусів замкнути кілька шкіл і учащих ся там молодців розпустити домів.

Коли-б се сталось, то се буде соромом і ганьбою для всіх Українців!

Чи має се статись, залежить від нас, нашої сьвідомости, нашої жертволюбивости!

Комітетови "Рідної Школи" встидно докучати нам в друге з своїми просьбами, однак ся потребу, ми заморські Українці повинні знати самі і прийти з як найскоршою помочию "Рідній Школі".

Не жебранина се, а наш сьвятий обовязок ратувати "Рідну Школу", дати поміч своїм братям в нещастю, а тим самим ратувати самих себе.

Збирайте всї і всюди датки на підмогу "РІДНІЙ ШКОЛІ" і шліть на адрес:

,,RIDNA SZKOLA"
Ul. Dominikańska 4. Lemberg, Austria.

КУПУЙТЕ ШЕРИ

В РУСЬКІЙ ВИДАВНИЧІЙ СПІЛЦІ
яка видає
руську тижневу часопись "КАНАДУ".

Інкорпорований капітал Руської Видавничої Спілки виносить $20 000.

Шери продають ся по $1.00 (одному доляровп) один.

Кождий Русин повинен купити собі шер в нашій Спілці і стати членом нашого видавництва та інтересуватись його розвоєм.

По всякі інформації пишіть на адрес

,,CANADA"
261 Fort Street, Winnipeg, Man.

Шиpіть і передплачуйте часопись "КАНАДУ".

Передплата виносить тільки $1.00 на рік.

ГОРІВКА — ВИНО — ПИВО!!!

WINNIPEG WINE COMPANY LIMITED.

Спроваджайте лікери від нас, де є Франк Фінкельман властителем під адресою
685 Main Str. cor. Henry Ave. Winnipeg, Man.
Відомо Вам, що я маю досьвід в сім інтереї. Кождий знає наш склад лікерів так в Вінніпеґу як і на провінции. В нас дістанете всякого рода лікери так краєві, як й тутейші!

Наша "Ганушівка" є спроваджена з краю впрост з міста **"Радівців"** в фляшках і гальонах.

З замовленем не ждіть до послїдного дня, але посилайте ордер зараз, долаючи в лист реґістрований $1.00 а ми вишлемо Сі. О. Ді товар. Тому, що часи тепер тяжкі, даємо опуст на нашім товарі і так:

Спиритус 65 О. Р. за гальон	$5.00
Вино за гальон від	$1.00 до 5.00
Найлутша "Ганушівка" гальон	$5.00
Житнівка за гальон	$2.50 до 3.50
Пиво 1/8	$1.50
Пиво 1/4	$3.00

Хто замовить 5 гальонів якого небудь товару, отримає одну бочку даром.

J. FRANK FINKALMAN
Phone Main 40. 685 Main Str., Winnipeg, Man.

Dr. G. KALICHMAN

Лікар диплом. в Австрії, Росії, Німеччині і Канаді утримує приватний руський шпиталь і аптику при **453 Selkirk Ave.** в Вінніпеґу. Лічить за дуже умірковану винагороджене так в шпиталь, як і дохолячих хорих на всякі недуги внутрішні, жіночі, хірургічні, очні і ушні. Скоре і ґрунтовне лїченя хороб секретних (венеричних) найновійшими методами 606. Лїченя електричною силою. Висилає лікарства на кольонії по одержаню завдатку. Шпиталь, помешкане і офіс:
453 Selkirk Ave. Phone St. John 1772. Winnipeg, Man.

Замовляюча картка на ,,Канаду".

Ruthenian Publ. Co. Ltd.,
261 Fort Street, Winnipeg, Canada

Прошу о висилку мені „Канади" почавши від

Імя

Адрес

Почта

Прошу вирізати сю картку і післати на адрес: "CANADA" 261 Fort Str., Winnipeg, Man.

ЛИХО.

Оповіданиє Антона Чехова.

Токар Григорій Петров, з давних давен відомий за найкращого майстра й зарівно за самого найледачійшого мужика на всю Галчинську волость, везе свою слабу стару до земськоі лікарні. Їхати йому верстов з тридцять, а дорога ж така погана, що навіть і казенний почтар нічого не вдіє, а вже про такого ледащого, як Григорій — токар, то й казати нема чого.

Просто назустріч дме холодний дужий вітер. Куди оком глянеш — скрізь кружляють цілі хмари сніжинок, так що й не второпаєш відразу, відкіля сипле той сніг: чи з неба, чи з землі. За сніговою млою не видко ні поля, ні почтових стовпів, ні лісу, а коли на Григорія особливо сердито наскакує віхола, тоді не було видко навіть дуги. Старезна, малосильна шкапина ледве йде як. Всю силу свою вона марно загубила на те, щоб безперестанку хитати головою. Токар поспішає. Він торопливо відлипує у перемку санок і тільки те й робить, що стьобає по спині шкапу.

— Ти, Мотре, не рюмсай — мимрить він. — Потерпи ще трохи. Дасть Біг — поїдемо до больниці, й миттю в тебе все не, як рукою... Дадуть тобі Павло Йванович капельок, чи може звелять "отворити жилу", а чи то їм забажаєть ся яким спиртом тебе розтерти — от воно й той... Від боку й відтягне. Вже Павло Йванович постараються ся... Покричать ногами потупотять, а вже постараються ся... Гарний пан, ввічливий, помагай йому, Господи, здоровлячка... Зразу, як приїдемо, насамперед вискочить з своєі квартири й почне чортів лічить. "Це? Через що не так?" — гукне. — Чому не в свій час приїхав? Що я вам який пес, щоб цілісенький день з вами, чортами, тут возитись? Чому не приїхав вранці? Геть! Геть звідціль, щоб і дух твій тут не пах. Приїзди завтра!" А я й скажу: "Пане доктор! Павло Йванович! Ваше високоблагородіє!"... Та ідь ти, бодай ти витягла ся, чортяко! Но!

Токар стьобає батогом шкапу і, не дивлячись на стару мимрить собі під ніс далі: "Ваше високоблагородіє! Ну, ось же вам, як перед шестиним Богом... Ось вам хрест святий, виїхав я досьвіта... Де ж тут ти його встигнеш, коли ж Господь, Мати Божа... розгнівали ся та ось таку хуртовину послав? Самі ж бо бачите. Навіть панська конина... не то що проста, й то гляньте не вдаєть ся, а чистий сором, той того!" А Павло Йванович насупить ся й скаже: "Знаємо вас добре! Завжди найдете, як викручуватись! Хто-хто, а вже ти, Грицьку, й надто! Я тебе й грішно шибрю бачу. Напевне разів з п'ять по шинках завертав?" А я йому: "Ваше високоблагородіє! Та хіба ж я злодюга який, чи нехрист? Стара Богові душу віддає, помирає, а я б почав по шинках тинятись. Що ви, Христос з вами! Та бодай їм лиха година, всім отим шинкам!" Тоді Павло Йванович звелить, щоб тебе внесли до лікарні. А я йому в ніжки... "Павло Йванович! Ваше високоблагородіє! Дякуємо вам красненько! Вибачте нам, дурним, анахтемам, не гнівайтесь на нас, мужиків!... Нас би в потилицю треба, а ви ось турбуєтесь, чобітки свої в снігу бруднити!" А Павло Йванович зиркне так, неначе б то хоче ляпаса дати та й скаже: "Замість того, щоб у ноги падати, ти б краще, дурню, горілки не смоктав би, та стару б шанував. Лупи на тебе треба!" "Сьвята правда, лупи, Павло Йванович, справді лупи, бий мене сила Боже! А як же ж нам в ніжки не вклонитись, коли ви благодітели наші, як батько рідненький? Ваше високоблагородіє! Вірне слово... ось як перед Господом — Богом... наплюйте ви мені межи очі, коли збрешу: як тільки моя Мотря, як то кажуть, вичуняє, стане на свій термин, то все, що тільки вашій душеньці забажаєть ся — все для вашої милости зроблю! Цигарешницю, коли забажаєте звелите з карельської берези, гальки для крокету, кеглі можу вигнати самі найкращі... все для вас зроблю! І ні одної копійки з вас не візьму! У Москві б з вас таку цигарешницю чотирі карбованці б заправили, ну, а я — ні полушечки!" Доктор усьміхнеть ся й скаже: "Ну, та гаразд, добре... Розумію... Жаль тільки, що ти пияцюга!"... Я, брат, стара, розумію, як з панами треба. Нема того пана, щоб я з ним не зумів розмовляти... От! не попустив би тільки Господь збочитись... Бач як курить! Всі очі запорошило!

Токар бубонить без кінця й краю... Белькоче він наче так собі, щоб тільки хоч трохи зазначити свої важкі почування. Слів на язиці багато, але думок у голові ще більше... Лихо спіткало раптом, несподівано... і тепер він ніяк не може прийти до памяти, не гаразд розмірковати, зрозуміти... До цього часу жив він собі тихо - мирно, мов в напів-пяному забутті, не знаючи ні лиха, ні радощів... І от тепер раптом почував в душі страшенний біль... Спокійний лежень і пияничка, ні з сього ні з того тепер він опинив ся в становищі людини стурбованої, заклопотаної, яка мусить поспішати й навіть борють ся з природою.

Токар памятає, що [illegible] вечора. Коли вчора ввечір він прийшов ся по тому, [illegible] чаркою, і [illegible] почав лаятись та махати кулаками, баба подивилась на свого [illegible] не раніш не дивилась. [illegible] до цього страждання [illegible] бить ся [illegible] перехожа [illegible] Богові душу [illegible] мій і [illegible] токарева [illegible] шкапу й [illegible] Павло Йванович [illegible] останній погляд.

— Ти ж, Мотре, той... — бубонить він. — Коли Павло Йванович часом тебе запитає, бив я тебе чи ні, кажи: віках нет! А я вже більше тебе не битиму, ось тобі святий хрест. Та хіба ж я бив тебе з пересердя? Бив так, здуру. Я тебе жалію. Иншому то й за вухом би не свербіло, а я ось везу... стараюсь... А курить, ач як курить! Господи твоя воля! Не попустив би тільки Господи з шляху збитись... Ну що, болить бік? Чого ж бо ти мовчиш, Мотре? Я ж тебе питаю: він болить?

Дивно йому здаєть ся, що на обличі у старої не тане сніг, дивно, що й саме обличя якось незвичайно подовшало, стало блідосіре, мов забруднілий віск, та суворе суворе.

— От і дурна! — мимрить токар. — Я тобі по щирости, як перед Богом... а ти, той... От, і дурна! Ось візьму та й не повезу до Павла Йвановича.

Токарь кидає віжки й замислюєть ся. Оглянутись на стару він не насмілюєть ся. Страшно! Запитати про що і не почути відповіді — теж моторошно. Нарешті, щоб довідатись про те, що сталось, вже не повертаючи очий на стару, помацки находить її холодну задубілу руку. Піднята рука падає, як батіг.

— Померла, значить! Комісія!

І токарь плаче. Йому не так жалко, як прикро. Він міркує: як на цьому світі швидко все робить ся! Не встигло ще почати ся лихо, як вже й прийшов рішинець. Не встиг він пожити з старою, побалакати з нею, пожаліти її, як вже вона й нежива. Жив з нею сорок літ, але ж досі ці сорок літ промайнули, неначе в імлі. За горілкою, бійкою та злиднями й не счувся, як минуло життя. І наче навмисне померла стара саме в той час, як він почув, що жаліє її, жити без неї не може, страшенно винуватий перед нею.

А вона ж теж з торбами ходила! — згадує він. Сам же й посилав жебрачити, хліба в людей прохати, комісія! Їй би, дурній, ще б років з десяток прожити, а то ж мабуть гадає, що я й справді такий. Матінко Божа! Та куди ж це я до дідька їду? Тепер вже не гоїти треба, а ховати. Завертай назад!

Токарь повертає назад й з усієї сили лупцює конячку. Дорога що-хвилі стає все гірша. Тепер вже зовсім не видко дуги. Коли-не-коли наскочать сани на молоду ялинку, щось чорне подряпне по руках токаря, промайне перед очима, й знову все стає біле й починає кружляти.

"От як би почати життя знов!" — міркує токарь.

Пригадує він, що Мотрона сорок літ перед сим була молода, чепурна, жартовлива, заможного роду. Віддали її заміж, бо позазріли на його майстерство. Наче все було для того, щоб жити гаразд, та тільки в тім уже лихо, що як напився він після весілля, завалився на печі, то немов би аж до цього часу й не прокинув ся. Весілля він пригадує, а що вже було після весілля, — хочеш його вбий — нічого не згадає, окрім хіба того, що пив, лежав та бив ся. Так і минуло сорок літ.

Білі сніжні хмари поволі темніють. Починає смеркати.

"Куди ж це я їду?" — раптово згадує токарь. — Ховати треба, а я до лікарні... Чисто здурів!

Токарь знову повертає конячку назад і знову витягає її батогом. Шкапа щосили [illegible] і дрібоче підтюпцем. Токарь ще раз періщить її по спині... А ззаду чутно, як щось торохтить... якісь стукіт, і він, хоча й не оглядаєть ся, але знає, що то стукає голова покійниці об санки. А на дворі все більш поночіє, вітер стає все дужчий та холодніший...

"От як би почати жити знову" — міркує токарь. — Струмента б нового роздобути, замовлення брати... а гроші віддавати б старій... [illegible]

Віжки випадають йому з рук. Він шукає їх, хоче підібрати та й вже не може: [illegible] руками; не слухаються руки...

"Та все однаково..." — міркує він; — сама шкапа піде, знає шлях... Ох, заснути б тепер... Поки ще там похорони, чи панахида, полежати-б..."

Очі йому стуляють ся. Трохи згодом він чує, що конячка стала. Він розплющує очі і бачить перед собою щось темне, що скидаєть ся на хату чи скирту.

Йому б вилізти з санок, та довідатись, в чім річ, але по всьому тілу розходить ся така [illegible] та лінь, що краще задубіти, ніж зрушитись з місця. І [illegible] його обгортає мирний сон.

Прокидаєть ся він у великій кімнаті з мальованими стінами. Крізь вікна проходить [illegible] ясне сонячне проміння. Токарь бачить перед собою людей [illegible] насамперед хоче вдати з себе людину поважну, та освідчену.

— Панахиду б [illegible] бабі! — каже він... — батюшці б сказати...

— Ну, добре, добре! [illegible] — перепиняє його чийсь голос.

— Таточку! Павло Йванович! — дивується токарь, побачивши перед собою доктора. — Високоблагородіє! Благодітель!

Хоче він підвестися, [illegible] з місця, бухнутись перед лікарем в ноги, але [illegible] й ноги не слухають ся.

— Ваше [illegible] де мої ноги, де ж мої руки?

— [illegible] Шукай [illegible] в полі. [illegible] Одморозив! Ну, [illegible]

— Та на вісім?

— [illegible]

[illegible]

Лікар махає рукою [illegible]

Токарю [illegible]

ІЛЮСТРОВАНА УКРАЇНА

одинокий ілюстрований журнал українських родин, посьвячений літературі, критиці, малярству, архітектурі, пластиці, народній штуці, театральним справам, музиці, українській мінувшині, етнографії, і фізичному вихованю.

Містить також описи подорожий, огляди українського житя і т. д.

Ілюстрована Україна є журналом безпартийним — всеукраїнським.

Ілюстрована Україна ведена на взір великих ілюстрованих журналів, здобула собі по першім році свого істнованя велике признанє серед нашого народу.

В Ілюстрованій Україні співробітничать найкращі літературні, наукові, і публіцистичні сили.

ДАРОМ БІБЛІОТЕКА ІЛЮСТРОВАНОЇ УКРАЇНИ.

В 1914 р. приступаємо до постійного видавання бібліотеки Ілюстрованої України. Вийде в тім році 4 томи бібліотеки (2 повісти 1. научна розвідка і великий альбом українського Львова).

Всі передплатники Ілюстрованої України дістають видання бібліотеки **даром.**

Ілюстрована Україна виходить два рази у місяць — великими зошитами у Львові ул. Руська ч. 6.

ФІЛІЯ ІЛЮСТРОВАНОЇ УКРАЇНИ В БРЕНДОН, КАНАДА.

З початком 1914 р. отвориласьмо для Канади і Америки філію редакції, адмістрації і експедиції Ілюстрованої України в БРЕНДОН під управою проф. Кармаиського. Всіх наших передплатників і прихильників просимо присилати передплату до філії і там звертати ся у всіх наших справах.

Всі передплатники будуть одержувати часопись з філії.

Адрес філії:

Ilustrowana Ukraina. Box 1011, Brandon, Man.

"УКРАЇНСЬКА ХАТА"

літературно - критичний, громадський український місячник

Завданем Журнала "Укр. Хата" є — по можливости повне освітлюванє процесів [illegible] духового житя України з методою висвітлення основних моментів національности, що є основою всякої живої творчости. Література займає перше (найповажнійше) місце на сторінках журнала.

Крім того "Українська Хата" обслугуючи інтереси української інтелігенції буде звертати ся на всі важнійші громадські події українського і світового життя, а також на розвій мистецтва [illegible] в ріжних проявах.

Журнал "Українська Хата" має відділи — літературний — критичний — науковий — публіцистичний — мистецький — бібліографічний — і літературна хроніка котра буде занотувати всі новини українських видань.

Журнал виходить ме при кінци кождого місяця, розміром не менше 64 сторін друку, міцно зброшурованими книжками.

Передплата до Канади виносить на рік два доляри і пів, на півріч долар і пів.

Передплатити і добути журнал "Українська Хата" можна, в Головній Конторі журнала — Київ, Ділова 4 — Росія; — також: в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка, Львів, Ринок ч 10, **Австрія.**

Европейська Фабрика

ВИРОБІВ МАСАРСЬКИХ

У ВІННІПЕГУ.

Подає ся до відома нашим

костумерам і любителям старокраєвих масних виробів, що отворено фабрику СТАРОКРАЄВИХ ВИРОБІВ — а провадити її має егзамінований до сього фаху у Львові, Кракові і Перемишли д. Іван Завацький.

Виробляє він поверх сто родів ріжних мясних виробів, як:

Ковбаси краківські, краяні, січені, запикані, пруські ковбаси і ковбасти, франкфуртські, дебреценські, парижські, руські і польські.

Салями, паштети, [illegible] запикані, гамбургери, сарфуляди, сальцесони звичайні й укладані.

Кишки паштетові, кашані, кровяні, лебірки і пр.

Зайдіть раз, а переконаєтесь, будете завсігди заходити, бо ручимо, що наші вироби чисті, смачні і без жадних фарбовань, як то буває в Канаді.

Замовляйте **особисто**, через телефон, або **письменно** а ми ручимо рівною скоро полагодженє замовлення. Ціни дуже приступні, [illegible] від 10 до 50 ц. за фунт.

З поважанєм

В. ХЛОПАН

590 Burrows Ave., Winnipeg, Manitoba.

Phone [illegible] John 136[illegible]

БАЙКИ ДЛЯ ДІТИЙ.

(Дальше).

Стрілець не сказав на то ні слова, но другого дня рано забрав всі свої зьвірята і пішов з ними на ту гору, де жив змій. На вершку гори стояла маленька церков, а на вівтарі три кубки наповнені вином; під ними була напись: "Хто вппє вино з тих кубків, той стане ся найсильнійшим чоловіком на сьвіті і буде міг воювати мечем, що закритий в землі коло порога". Стрілець не рішив ся випити з кубків, но виходячи з церкви, відшукав зaритий в землю меч, тілько що підняти його не міг. Тоді вернув ся, випив всі три кубки вина і почув в собі таку силу, що сейчас підняв меч і скоро начинав ся ним володіти. Як надійшла пора видати королівну змієви, король зі всіма своїми дворянами пішов її проводити. Королівна, ще здалека побачила стрільця на вершку гори; она подумала, що то сам змій стоїть і чекає на ню, отже зі страху не хотіла вже йти дальше.

Но потім, подумавши, що ціле місто може згинути задля неї, она зібрала всю свою силу і пішла дальше сумною дорогою. Король з придворними вернули до палати, перейняті глубоким болем; оден тілько маршалок короля остав ся глядіти, що дальше буде.

Як королівна вийшла на гору, побачила там молодого стрільця замісць змія. Той став її потішати обіцянкою, що він вирятує її потім завів її в церков і там запер. Та ледви уоран ся з тим, аж ту прилетів з страшним шумом семиголовий змій. Побачивши стрільця, змій дуже здивував ся і запитав: Ти що прийшов сюди на гору?

— Того, щоби з тобою бити ся! — відповів стрілець.

— Богато лицарів поклало тут свої голови, і тебе ожидає така сама доля! — сказав змій і став сипати огнем зі всіх своїх пащ. Від того огню мала запалити ся трава і тоді стрілець мав задусити ся в димі; но в ту мить збігли ся зьвірі і сейчас задоптали огонь. Тоді змій кинув ся на стрільця, но той махнув мечем так, що в воздусі засвистало і відрубав нараз три голові змієви. Тоді то змій уже зовсім розярив ся підняв ся у воздух і зачав сипати огнем на стрільця; опісля хотів було опять кинути ся на него, но той знову махнув мечем і відрубав єму еще три голови. Потвора ослабла і упала на землю. Все таки пробувала ще раз кинути ся на стрільця, но той зібрав послідні сили і відрубав єї хвіст. Потім стрілець так чув ся втомлений, що вже не міг дальше вести боротьби, тому то крикнув на своїх зьвірят і ті в одній хвилі розірвали змія на куски.

Коли все скінчило ся, стрілець відомкнув церков і найшов королівну, як лежала на долівці без памяти; так вона налякала ся була змія. Він виніс її на сьвіжий воздух, а як она отямилась і отворила очи, показав їй убитого змія і сказав, що тепер она виратована. Королівна, розуміє ся, дуже втішилась і сказала:

— Тепер ти будеш моїм мужем: знай, що мій отець обіцяв видати мене за того, хто убє змія.

Потім зняла з шиї коралі і роздавала по низці зьвірятам в нагороду за їх поміч, причім лев дістав низьку з золотою застяжкою. А стрільцю подарувала свою хустку, на котрій було вишите її імя. Той пішов, вирізав язики з усіх семи голов змія і, завязавши їх в хустку, сховав.

Відтак стрілець, утомлений огнем і борбою, сказав королівній:

— Ми обоє такі втомлені, що не вадило би трохи відпочати.

Королівна згодила ся на се. Тоді обоє положились на землю і, наказавши льву сторожити, щоби ніхто не напав їх несподівано, твердо заснули. Лев поклав ся коло них сторожити. Но і він був утомлений борбою, тож покликав медведя і сказав йому:

— Положи ся коло мене, я пересплю ся трохи, а як що приключить ся, збуди мене.

Медвідь ляг коло него, но й він був утомлений, тож покликав вовка і сказав:

— Положи ся коло мене; я пересплю ся трохи, а як що приключить ся, то збуди мене.

Вовк ляг коло медведя, но і він був утомлений, тому покликав лисицю і сказав їй:

— Положи ся коло мене; я пересплю ся трохи, а як, що приключить ся, то збуди мене.

Лисиця лягла коло него; но й вона була змучена, тож, покликала зайчика і сказала йому:

— Положи ся коло мене; я переспою ся трохи, а як що приключить ся, то збуди мене.

Заяць ляг коло лисиці; но й він бідний також був утомлений, а не мав бідний ким заступити ся. Заснув, і так вони спали вже всі: королівна, стрілець, лев, медвідь, вовк, лисиця, і зайчик, і то спали у сі твердім - найтвердшим сном.

Тимчасом королівський маршалок, що мав здалека слідити за тим, що буде на горі, дивив ся, дивив ся, а видячи, що змій не летить з королівною, а на горі всьо тихо, здобув ся на відвагу і пошов на гору. І шож бачить? На землі лежить змій, пірваний на куски, а трохи дальше лежать королівна і якийсь стрілець з своїми зьвірятами і всі кріпко сплять.

Дальше буде

ДОБРІ РАДИ.

Звихнене суставу.

В коротким часі по звихненю, а найпізнійше в кілька годин творять ся вже значна пухлина довкола суставу.

Звихнений сустав змінює свій вид в порівнаню до сустава здорового і є дуже мало або й зовсім недвижимий, а натомість видно рух в тім місци де передтим не було.

При цілковитім звихненю бракує тріску, який є в здоровім суставі.

Випадки такі бувають з причини упадку підчас праці, незручного скоку, удареня і т. п. а наслідок чого кінці костий, що входять в склад суставу, змінюють своє положенє і розходять ся на невластивих місцях, причім сусідні тканини роздирають ся.

При таких випадках треба тримати ся таких правил:

1. не вільно направляти звихнене:
2. поступати як при звихненю суставу;
3. в разі горячки дати прочищаючі ліки як: глявберську сіль, рициновий олій і т. д.;
4. в разі обнаженя і роздертя скіри, заложити антисептичну перевязку.

При обнаженім зломаню коли скіра дістане передерта, найліпше є призначити великі звірята на убитє, а до малих найліпше є закликати ветеринари, щоби відняти кінчину повищене звихнения.

Зломане кости.

Зломаний член пр. кінчина змінює свій вид або скорочує ся (при зломаню скісним або поперечнім), або видовжує ся (при скісним зломаню), або також лишає ся незміненою (при зломаню повздовжнім і поперечнім).

Зараз по зломаню наступає значна пухлина, а як і скіра при тім перервана, меньше або більше значний кровоток.

При тім відбуває ся движимість в такім місци, в котрім здоровий член є недвижимий, а при порушеню чути тріск, подібний до звуку, викликаного тертєм відломків каміня.

Такі ушкоджения лучають ся з причини упадку, удареня незручного скоку і т. п., наслідком чого кости тратять спійність і пукають або домлять ся.

В разі зломаня костий поступає ся так.

1. перш усього треба уважати при піднoшеню і браню до руки зломаної кінчини, щоби відломки костий не перебили скіри, бо тоді легко може встати обнажене зломане, котре є дуже небезпечне і вимагає звичайно ампутациі кінчини.

Треба проте взяти осторожно зломану кінчину обема руками і потягнути легко до себе.

2. Казати помічникови витягати (видовжати) зломану кінчину, сильно аж до заложеня перевязки.

3. Заложити тимчасову перевязку в той спосіб:

а) обложити зі всіх боків лубками, зробленими з гонтиків, кори або галузя;

б) обвинути кінчину ватою, конопдями, мохом або сіном;

в) обвязати лупки мотузками, тасьмами, ремінями і т. и.

У великих звірят витягаєсь кінчини при помочи двох палків, з котрих один накладає ся петлею на корону копита, а другий під паху, або пахвину і даний кінці помічникам кажеся їм тягнути паси в противні сторони в наслідок чого кінчина видовжує ся.

При обнажених зломанях треба заложити антисептичну перевязку, а відтак аж лупки з дощинок.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦИЇ.

С. П. Порайко — Ваша просьба буде вволена, коли вдасть ся найти згадані числа. Будьте терпеливі.

Всі ті, що не одержали еще премії від адміністрації "Канади" зволять нас о сім повідомити, а ми скоро лише прийдуть календарі, зараз їх вишлемо.

С. Стефюк. — Передплату отримали; а за решту будьте певні.

П-ні М. Ф. Б. з Ля Пас Допись помістимо пізнійше.

Олесь. — Ваша допись не буде поміщена, бо як побачите, ми вже маємо допись в тій самій справі, котра як при знаєте, є ширшою від Вашої. В Вас краще виходять вірші, тому присилайте, а ми їх помістимо.

І. Бурдейний. — Ми не оголошували тих грамофонів, то і не відповідаємо за них. Пишіть до тої газети в котрій Ви вичитали те оголошене і жадайте злочить учинена. Маєте право.

Г. Федорчук. — Передплату отримали. Побачимо чи зможемо вислати згадані числа.

Й. Лозінський — Пишіть в тій справі до п. Т. Стефаника, 261 Форт Стр. Вінніпег.

Хто написав сей лист, нехай пішле нам своє імя і аж тоді зможемо вислати єму нашу часопись.

Марець 28 1914.

Хвальна Редакціє!

Прошу мені вислати свою газету бом прочитав пару раз вашу газету і мені дуже вподобала ся, бо богато научає наших Русинів. Гроші, пане редактор вам пішлю пізнійше, бо тепер не маю хоть не великі гроші, але нема де взяти.

Кланяю ся сердечно

? ? ?

ВЕЛИКА ВІЙНА НА ПАПЕРИ.

Перед кількома днями зачала ся у Відни велика війна на папери. Воюють з собою дві армії під проводом високих офіцирів бувшого міністра війни, генерала піхоти Ауфенберга і інспектора армії ген. Ляйтнера. Ся велика й завзята війна веде ся лише... на папери.

Отже на великім столі розкладають мапи, де кожда стежка, доріжка, хрест і т. д. пізнаєм докладно означені. На сих мапах розставляють дві армії, а ними є червоні й сині деревляні прутики. Є там полки баталіони і компанії. Становище команданта означають хоругвки. Розкладом сих армій кермують архикнязь Фердинанд і шеф генерального штабу Конрад фон Гецендорф: а розклад сей є чималою воєнною штукою. Величина поодиноких відділів війська, віддаль між ними, установка резервових магазинів, довжина санітарних відділів — се все в відповідній пропорції мусить відповідати дійсности.

Коли вже початкові ситуації означені при помочи відповідного розміщення червоних або синіх прутиків, накриває ся одну армію аркушами тектури. Оба вожди зі своїми штабами ждуть в бічних комнатах. Вкінци кличуть на воле "битви" свого генерала, котрого армія не закрита тектурою. Провідник вправ дає вояцьке пояснення що до сили, розміщення і напряму його противника, котрий прикритий тектурою. Сі пояснення бувають вірні, або ні, так як рапорти звідунів у війні, котрі густо-часто не годять ся з дійсним станом річий. З сих пояснень мусить вожд міркувати, де є ворожа артилерія, де машинові кріси, де кіннота, в якій силі і т. д.

Іспитованому генералови дає ся час до думання і видачі приказів. Генерал відходить до свого штабу. Так як в часі війни корпуси його армії мають своїх командантів, дивізіонерів, бригадирів, полковників то що. Правда, в дійсности є се офіцири низших степенів. І так поручник провадить компанію, старший капітан полк, а полковник приказує дивізії, а то й корпусови. Головний вожд обговорює з ними ситуацію, радить з шефом свого штабу, так як у війні. Підчинені провідники поодиноких відділів обробляють свої задачі докладнійше і приступають до їх переведення.

Коли так друга армія займе своє становище, прикривають тепер її тектурою, відкриваючи рівночасно другу. Бачуть знова провідників першої армії, подають їм короткі донесення про ворога і зачинає ся та сама праця, яку зачали ми при попередній армії. Провідники вправ зовсім до виконання їх не мішають ся, а своє слово лишають на конець, коли ціла війна кінчить ся.

Така велика війна на папери, хоча виглядає на забавку, є рівно доброю школою для офіцирів, як прим. маневри в поли. А може й ліпшою бо усі виконавці приказів працюють під доглядом провідників, які бачуть кождий їх крок, добрий і хибний. Ся паперова війна є радше добрим іспитом для офіцирів в часі якого можна лекше як на поли пізнати здібности і кваліфікації поодиноких офіцирів.

Дива природи.

Тисячі літ тому назад, в епосі крейдяній, жили на земли звірята величезних розмірів і форми. Живили ся вони ростинами. А що сі звірята доходили часом в своїй величині до 50 метрів, то треба сподівати ся, що де пара таких "овечок" паслась, оставалась там лише пустиня, де перед днем пишав ся буйний передпотоповий ліс.

Судячи зі звірят земних, треба догадувати ся, що і в повітрю як і в водах були звірята подібної величини. В багнах жило собі цікаве своєю будовою звіря, що називалось Кляозавр. Звіря се досягало до 9 метрів довжини. Мав оно хвіст подібний до весла, а писок в виді дзьоба. Звірята сему подібні жиють ще і нині в Австралії. Друге знова виглядало також не меньше інтересним. Мало воно крила, подібні до тих, які має теперішний лилик, а голова була така, яку має крокодиль.

Тепер подумаймо собі, як виглядала громада таких звірят, коли між ними велась борьба о поживу, що певно і не раз було. Бо як знаємо, всім кому всюди тісно.

В північній Америці видобувають тепер богато таких костий. Ось недавно видобули кости звіряти, котре своєю формою дуже подібне до теперішної машини, котрої уживають до літаня. Крила в сего звіряти є довгі на 8 ярдів, однак тіло дуже маленько. Ноги хотяй довгі однак не принагідні до ходження.

Звір сей живив ся переважно рибою.

Приймаєсь передплату на "МУЖИЦЬКЕ ВИДАВНИЦТВО".

Бібліотеку найкращих творів найславнійших чужих і наших письменників, яка виходить два рази на місяць кождого 15-го і 30-го. Кожда така книжка містить для себе цілість і є прикрашена портретом автора та згадкою про нього.

Передплата на "Мужицьке видавництво" виносить річно для Канади два доляри.

Замовленя і гроші посилати на таку адресу:

"Мужицьке Видавництво" в Коломиї, ул. Новіцького.

ч. 21. (Austria — Galicia).

Перша українська фабрика у Вінніпегу

що виробляє ріжні меблі, бюра, офісові столи шафи і річи сим подібні.

Виробляємо двері до хат, вікна по найтаньших цінах. В нас можна дістати ріжні шкла і шліфовані зеркала. Також висилаємо наші вироби і на провінцію по найдешевших цінах. Нігде не дістанете дешевше як у нас.

Тому свій до свого!

Приходіть або пишіть на адресу:

M. HAWRYSZ

Phone St. John 2[illegible]

1182 Selkirk Ave., Winnipeg, Man.

Важні постанови приписів канадийських північно - західних земель.

Котра будь особа, що є головою родини, або будькотрий мушина, що має скінчених 18 літ, може взяти гомстед чверт секції, вартісних земель в Манітобі, Саскачевані або Альберті. Аплікант мусить явити ся особисто перед Домініон Ленд агентом, або в місцевого агента дотичного дістрікту. Впис через заступництво може на позагодити в кождого агента на даних услівях, з батьком, матерію, сином дочкою, братом, або сестрою тогож гомстедовця.

Обовязки: мешкати шість місяців і управляти фарму кождого року 6 місяців протягом 3 літ. Гомстедовець може мешкати девять миль в віддаленю свого гомстеду на фармі, що найменше 80 акровій його посіданя, або його батька матери, сина, доньки, брата чи сестри.

В декотрих дістріктах гомстедовець добрих обставин може купити одну четверту секції, що приписав до його гомстеду. Ціна 3 дол. за акер.

Обовязки: Мусить мешкати кождого року 6 місяців до 6 літ, почавши від дня взятя даного гомстеду, виключаючи час, в котрім старати ся треба о патент, виробити 50 акрів

Гомстедовець, що після прав має в посіданю гомстед в данім дістрікті:

Обовязки: Мусить мешкати кождого року 6 місяців через 3 роки, виробити 50 акрів і побудувати дім за 300 долярів.

W. W. Cory,

DEPARTMENT OF THE INTERIOR.

OTTAWA, ONT.

Dr. B. GERZABEK
Одинокий Руський Лікар зі Старого Краю в Канаді.
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД УСІХ СЛАБОСТИЙ
Приймає хорих дома під ч. 412 МЕЛДЖІК АВЕ. на розі Salter а Pritchard від год. 1-5 по пол. і від 9-10 вечером. Telephone St. John 826 ах, також в ЛІЧНИЦІ ЕЛЕКТРИЧНІЙ, зараз від майкови Пришестного Шпиталю під ч. 415-417 Pritchard Ave. від год. 9-12 рано; 3-6 по пол. і 7-9 вечером.
WINNIPEG, MAN.

УЧИТЕЛЬСЬКА КОНВЕНЦІЯ.

Отсим повідомляємо, що конвенція укр. анг. учителів відбуде ся на 16. і 17-го цьвітня в четвер і пятницю в Нормал Скул при Вілліям Евню, у Вінніпегу, з слідуючою програмою.

Цьвітня 16-го Початок о год. 9.30 рано.

1. Справоздане президії.
2. Вибір президії на час конвенції.
3. Отворене конвенції.
   а. Гон. Г. Р. Калдвел, міністер Просьвіти.
   б. Р. Флечер, намістник міністра Просьвіти.
4. Промова Ф. Г. Белтон-а, шкіл. інспектора.

Друга сесія. Початок о 2-гій годині попол.

5. Промова Е. Е. Бест-а. шк. інспектора.
6. Просьвіта а ідеальний Учитель.
7. Шкільна Справа — П. Гігейчук.
8. Підручники — К. Продан.
9. Справа учительського журнала.

Цьвітня 17-го. Поч. 9.30 рано

10. Промова А. Я. Йонга шк. інспектора.
11. Обовязок учителя зглядом політики Мих. Стечишина.

Друга сесія. Поч. о 2-ій поп.

12. Тічінг оф Інгліш ту Форайнерс — В. Мігайчук.
13. Вибір президії на 1914-1915 рік.

Пригадуємо, щоби купувати "сінгле тікетс" до Вінніпегу і жадати "Стандард Сертифікейт" від стацийного агента, тому, що участник діставши на конвенції підпис від секретаря конвенції, дістане подорож до дому даром.

Рівночасно запрошуємо П. Т. Учителів з Саск. і Альберти.

Т. Н. Марцінів, предс. ОУУ.
М. Мігайчук, секр.

ЧЕСНОТИ АМЕРИКАНСЬКОГО МУЖА.

В Чікаго є клюб "незамужних", до котрого належать самі дівчата. Вони стоять в рішучім противеньстві до строгого фемінізму і публично признають ся, що радо пішлиб замуж. Але тих 60 "незамужних", з яких тепер клюб складає ся, виробили формуляр з умовами які треба назвати дуже строгими. Кандидати до супружа мусять на всі питаня, уміщені в сім формулярі, дати вдоволяючу відповідь, над сими відповідями радять члени клюбу на пленарнім засіданю. Доперва коли клюб згодить ся, може член клюбу повінчатись з кандидатом. Такий спосіб уважають вони одиноким, аби усунути незібрані супружа. Їх формуляр такий:

Чи обіцюєте, що будете признавати своїй жінці рівні права під політичним і суспільним зглядом?

Чи маєте кеньскі привички передовсім, чи уживаєте алькоголю і тютюну?

Чи обіцюєте єї почитанєм так само, як і власною матерю?

Чи будете що ранка самі підпалювати в печі і загрівати воду?

Чи ходите правильно до церкви і скільки кидаєте там на тацу?

Чи обіцюєте кождого рана, коли виходите з дому, поцілувати свою жінку, але не з обовязку, лише длятого, що се справляє приємність?

Чи обіцюєте бути дома милим і не воркотіти завсігди задля кухні, котру веде ваша жінка?

Чи обіцюєте кождого вечера коли не виходите спільно з жінкою, лишатись дома?

Такі питаня, містить згаданий формуляр. Чи кождий муж, котрий підписав той формуляр і звінчав ся з такою "незамужною" додержав слова. Про се протокол клюбу "незамужних" нічого не згадує.

Патріотизм шведських селян..

Ненаситна Росія на півночи хотіла би простягнути свою лапу по маленьку державу Швецію, щоби запанувати над Балтійським морем і держить у Швеції своїх агентів, щоби вони там можливофільську агітацію. Се викликало великий відрух серед шведських патріотів і вони тепер бють у голосний дзвін тривоги та готовлють ся дуже пильно і завзято до війни з Росією. Недавно можна було бачити незвичайно цікавий рух. До головного міста Швеції, до Стокгольму, зїхало ся одної днини 32-ма особлими поїздами понад 40 тисяч хлопів з дивним домаганєм, не хотіли вони ні зменшеня податків ані иньших полекш лише домагали ся від свого короля підвисшеня літ військової служби і збільшеня воєнних тягарів. На таблицях і прапорах, котрі виділи над тою величезною хлопською демонстрацією були написи: "Наш свобідний гірський край ще ніколи не був у чужій кормиги!" "Найбільше боїмо ся російської неволї" і т. п. Шведський нарід зложив у короткім часі добровільно понад 20 мільонів корон в дарунку військовому скарбови на війну проти Росії, котра посуває тепер маси своїх військ до шведської границі. А треба знати, що шведський нарід числом невеличкий і 20 мільонів для него тягар немалий.

Галицькі кацапи а Шевченко.

В неділю дня 8 марта вечером львівські молоді русофіли "пошанували" память "російського поета" Т. Шевченка концертом, а слідуючого дня розліпленими по цілім Львові жалібними оповістками. В тих плякатах сповіщали "канаський нарід" Львова, що панахида за душу Шевченка відбуде ся в православній церкві у Львові. Молоді ренегати силкували ся своєю "пошаною" скомпромітувати память великого українського поета. Та скомпромітували хиба себе: виявили своїм сьвяткованєм", що не знають Шевченка, який так безпощадно виступав проти українських янчар, як проти "варшавського сьміття" так і проти "грязи Москви."

Супроти заборон сьвяткованя ювілею Шевченка в Росії тяжко не жалувати, що галицькі кацапи не пішли "сьвяткувати" "російського поета" до Росії — на могилу Шевченка примірем. Нежебиж тоді козацька нагайка написала на кацапській шкірі, чим поетом був Тарас Шевченко, чи був він російським поетом і гідним вошани зі сторони царів, катів та їх наймитів і шпіонів.

ВІДОЗВА ДО ЗАГАЛУ УКРАЇНЦІВ

у Вінніпегу та кольоніях в справі публичної читальні та бібліотеки.

У Вінніпегу відчуває ся сильно брак публичної бібліотеки та читальні, з яких мігби користати наш широкий загал не тілько з самого Вінніпегу, але й з кольоній. Прямо сором нам, Українцям, коли ми при своїм великім числі не спромогли ся на бодай одну поважну бібліотеку та публичну читальню, де могли зійти ся охочі до читаня Українці, перечитати, або хоч переглянути укр. часописі з цілої широкої України. В нинішних часах культурний розвій якої-будь нації прямо неможливий без книжок, без бібліотек. Другі культурні нації видають сотки тисяч на заложене величезних публичних бібліотек, тільки ми Українці, як на иньших полях культурної роботи, так і тут стоїмо позаду — иньших культурних націй.

Минули ті часи, коли нарід був сильний, як його члени мали сильні пястуки фізичної сили та уступає тепер перед силою розуму.

Не найсильнійші тепер ті нації, що найчисельнійші, але ті, котрих члени сильні своєю інтелігенцією, — найсильнійші нації — се нації культурні.

Укр нарід чимо своєї численности займає зовсім не почетне місце між прочими народами сьвіта. І сей стан так довго триватиме, доки укр. нарід буде в головній мірі масою сильною тільки числом масою, якої члени не будуть сьвідомі свого культурного "я".

Розуміючи вагу публичної бібліотеки й читальні для загалу в Вінніпегу та околиці Вінніпегу, просьвітно-драматичне товариство Боян вже від недавна поклало собі за ціль ширити просьвіту між нашим загалом не тілько драматичними, виставами, літературними вечерами, — постановило основати в своїм льокали в салі на рогу МекҐреґор і Прічард публичну читальню та бібліотеку. В читальні своїй тов. Боян випише по можности всі українські часописі та журнали старокраєві та тутешні, а до бібліотеки придбає ся з часом по можности всі твори укр. письменства як гарної так і наукової, а також важнійші наукові твори на мові московській і польській.

Для сповнени такої важної задачі товариство буде потребувати значних фондів, яких на жаль поки що не має. Відкриваючи одначе публичну бібліотеку й читальню, з яких наш широкий загал мавби користати, тов. Боян чує ся в праві відкликнути ся з горячим зазивом до патріотичного загалу, якому лежить на серці культурний розвій нашого народу, о матеріяльне підперте важній задачі чи то дарами в книжках, чи датками в грошах. Всякі жертви будуть оголошені в часописях.

Деякі патріотичні одиниці відпомогли вже товариство як книжками так і грішми, за що ми тут складаємо їм горячу подяку. Імена їх разом з датками оголосимо пізнійше.

P. S. Просимо не забути що наш льокаль находить ся в галі при Мек Ґреґор і Прічард, де можна кождого вівтірка, четверга і неділі вписати ся членом. Датки і книжки, а також всякі письма просимо слати на адресу:

UKR. SOC. "BOYAN", Box 3598 Sta. B.

Шановні редакції прочих укр. часописей просимо передрукувати повисшу відозву.

За просв. драм. тов. Боян у Вінніпегу.
С. Корабель, голова.
М. Пасічник, секретар.
За просьвітну комісію тов. Боян.
В. Свистун, бібліотекар.

Приймає ся передплата на сатирично - гумористичну часопись.

„ЖАЛО",

яка виходить у Львові що два тижні.

"ЖАЛО" се одинока українська сатирично - гумористична часопись.
"ЖАЛО" подає веселі вірші, оповідана, новелі, сьміховинки, дотепи, образки, загадки — взагалі розвеселю к читача.
"ЖАЛО" жалить всяку погань, яка обсідає наш нарід без огляду на її становиско та достоїнства.
"ЖАЛО" повинно находити ся не лише в кождім Товаристві і Читальні, але й у кождій хаті.
"ЖАЛО" коштує на цілий рік: в Америці і в Канаді 1½ (півтора) доляра. Замовленя і гроші посилайте на таку адресу:

Адміністрація часописі "ЖАЛО".
у Львові. ул. Сикстинського. Ч. 83.
(Lemberg, Austria.)

Пошукую

свого товариша Василя Гнатковського з повіту станиславівського з села Сільця. Він пребував сеї зими в лісї на Ґренд Тренк лінії в Онтаріо.

Хто би о нім знав, або чув за него нехай напише до мене то одержить від мене нагороду.

Пожаданим є також, щоби він сам зголосив ся на адресу:

M. WIWCZAR,
P. O. Box 614,
Fort Francis, Ont.

ПОШУКУЮ

своєї жінки, Марії Савчук. Пять літ тому як лишила свого чоловіка і пішла до Форт Вілїям.

Хтоби о ній знав, або вона сама зволить зголосити ся на адресу:

JAN SAWCZUK
P. O. Dawning Alta.

СЬВЯТКУЙТЕ 100 ЛІТНИЙ ЮВИЛЕЙ УРОДИН ТАРАСА Г. ШЕВЧЕНКА.

ПОЗІР!

ПЕРШИЙ РУСЬКИЙ СКЛАД
вина, пива, горівок і всяких других лікерів під назвою

"ОРЕЛ"

отворено сими днями на
175 Henry Ave., Winnipeg, Man.

Просимо отже запамятати нашу адресу і при нагоді нас відвідати — познакомити ся з нами.

Ми зі своєї сторони будемо старати ся вдоволити всіх наших краянів Русинів, які певно замість підпирати чужого, підепруть свого земляка.

Напитки в нас ріжнородні і первоpядної знаменитости — зрештою самі се побачите, коли зайдете і спробуєте.

На весіля і забави нашим краянам висилаємо замовленя на фарми.

Колиж зайдете, то опісля певно розкажете про нас і своїм знакомим.

Дякуючи наперед за ласкаву память, остаю
З поважанєм
Alexander Roshko.

175 HENRY AVE. PHONE MAIN 1757. WINNIPEG, MAN.

Alex Calder & Son

Банкері і Корабельні Агенти

Си стара фірма, на котру можете ся спустити без найменьшого сумніву істнує вже 32 роки управляючи своїм бізнесом в північній части МЕЙН улиці. Теперішне їх поміщене знаходить ся на 663 Мейн і є найкрашою сего рода інституцією в Західній Канаді.

Членами сеї фірми є: Alex Calder і його син п. A. B. Calder.

Колдері мешкають у Вінніпегу вже 36 літ.

Старший член сеї компанії, Алекс Колдер, бувший радний міста Вінніпегу, є добре звісний зі свого знакомства з Сіпіарською компанією.

Молодшим членом є п. А. Б. Колдер, котрий занимав визначний уряд між урядниками Сіпіар компанії через 30 літ, будучи, головним агентом в ріжних містах Сполучених Держав, а тепер працює з батьком в банковім і перевозовім інтересі.

Члени фірми Калдерів є головними агентами для ріжних корабельних компаній між иншими і одинокую компанію, котрої кораблі курсують між сим краєм а Полудневою Америкою. Ся компанія называє ся:

Lamport and Holt S. S. Co.

і є в сполуці з Ню Йорком і Буенос Айрес повертаючи до усіх бразилійських портів.

Они є також агентами для славної французької лінії з Ню Йорку до Гавре у Франції, також головними агентами для Анкор Лайн між Ню Йорком а Середземним Морем і між Ню Йорком а континентом.

Колдер і Син є також репрезентантом Canadian Pacific Steamship Lines, Allan and White Star, The Hamburg American, і инших німецьких ліній.

Їх банковим справам услугує Амерікан Експрес Компанія, через котру вони висилають гроші з Вінніпегу до всіх місцевостий в Галичині в 16-ох днях. Вони також пересилають гроші телеграфічно по дуже низьких цінах.

Департмент для чужинців заряджує п. А. Каракоцюк при помочи п. Й. Петраша.

Фірму КОЛДЕР і СИН поручаємо всім нашим краянам як найвідповіднійшу для справ банкових і корабельних карт.

Віденъ.

Відносини австрійсько - російські сильно напружені. Пограничча сторожа по обох боках кордону зміцнена, перепалки і непорозуміня на дневнім порядку. Занепокоєнє в Австрії велике.

Мехіко.

Під Торреон різня. Революціонери горою. Ген. Віллa ранений. Тисячі полягли. Упадку Торреон надіють ся що сили.

Бувшого бартендера Нортерн Готелю при Мейн стріт Роб. Меткафа засуджено на два роки кримінaлу за се, що подавая гостям в пиві усипляючі краплі і на спілку з Яном Сенляком, портером того самого готелю обрабовував їх.

Судия Мек Дональд видаючи засуд підніс з великим натиском, що вже крайна пора покласти конець отсему звичаю усиплюваня і обрабовуваню людий, яке практикувало ся довгі часи в Нортерн-готелю при Мейн стріті.

КАНАДА

„КАНАДА"
виходить кождого тижня у вівторок.
Річна передплата в Канаді $1.00
За границею $1.50
Видає
РУСЬКА ВИДАВНИЧА СПІЛКА В КАНАДІ.
Адреса: "КАНАДА"
261 Fort Street, Winnipeg, Man.

~ CANADA ~

ЧАСОПИСЬ ПРОСЬВІТНА, ЕКОНОМІЧНА І ПОЛІТИЧНА.

„CANADA"
Ruthenian Weekly Published Every Tuesday By
RUTHENIAN PUBLISHING Co Ltd. of CANADA.
The best medium for advertisements.
Subscription per Year $1.00
Address: „CANADA"
261 Fort Street, Winnipeg, Man.

РІК II. Вінніпеґ, Ман. Вівторок 14 Цьвітня 1914. Число порядкове 32. Winnipeg, Man. Tuesday April 14th 1914. Число 15

1814! КАНАДИЙСЬКІ УКРАЇНЦІ!
Памятайте, що сей рік є Ювилейним роком
ТАРАСА ШЕВЧЕНКА! 1914

НОВИНКИ.

Батько скаржить свого сина.

Полісмен Пайнин привів перед начальника діточого суду свого власного 15-літного сина. Він сказав, що син не хоче ні робити ні учити ся, цілими ночами волочить ся поза домом і задурманює ся опянюючими напоями. Жалував ся дальше батько, що не може ні як порадити зі своїм сином, то му просить о поміч суду. А кілько то наших дітий, особливо старших, перейнявши ся так американською свободою, що не шанує ні трохи наставлень і порад родичів!

Дочекав ся.

Никола Міхайлов чекав на сходах едмонтонського "ленд-офісу" 5 днів і 5 ночий, щоби бути першим, тоді коли 27 акрів землі будуть отворені до браня.

Хотяй мороз ніколи не був слабший як в 32-ох степенях, то все таки він не піддав ся, результатом чого було те, що він таки дістав те, чого хотів. Земля є недалеко від Атабаски і кажуть, що вартує по 3000 долярів за акер.

Хотів вирятувати жінку і обоє згоріли.

Шість миль на північ від Кемпбелфорд, Онт. Петро Бонівонт і його жінка згоріли на уголь. Вони мали ресторант і в ночи 3 с. м. повстав в нім огонь. Двайцять осіб утікло в нічнім шматю. Петро вернув ся еще до середини вихопити свою жінку та вже не вернув, огонь перетяв дорогу і вони обоє згоріли.

Найкрасша в Америці женщина дістала розвід.

В Ню Порт дістала розвід пані Е. Уелян Гилет, котру недавно узнано за найкрасшу жінку в Америці. Як бачимо, що помимо її краси, її чоловік не дуже то дбав о ню, бо навіть не старав ся вдати ся в процес щоби сему перешкодити. Не знати, як її се поведене мужа подобало ся. Кажуть, що причиною до розводу була звірскість з его сторони. Та чи воно так?

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВЕСНА.
ВЕЛИКДЕНЬ.
ЗЕМЛЯ, ОБСИПАНА ТЕПЛЕНЬКИМИ ПОЦІЛУЯМИ ВЕСНЯННОГО СОНЦЯ, ВИШАЄ СЯ В СВОЇЙ НЕПОРОЧНОСТИ.
ЧАРІВНА РУКА ДІТКНУЛАСЬ ПУПИНКА ЖИТЯ.
В ТАКУ ПОРУ, ТОМУ ДВА ТИСЯЧІ ЛІТ НАЗАД, ПОКОНАНА СМЕРТЬ ВИПУСТИЛА З СВОЇХ КУЩАВИХ ОБІЙМІВ **УЧИТЕЛЯ ЛЮБОВИ.**
"ХРИСТОС ВОСКРЕС" ЗАЛУНАЛО В ВСЕЛЕННІЙ.
ВСЕ ЗАВОРУШИЛОСЬ ДО НОВОГО ЖИТЯ, СЬВІДОМЕ, ЩО СЛУШНИЙ ЧАС НАСТАВ.
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД ВЖЕ СКАЗАВ СВОЄ: "БОЖЕ МІЙ, БОЖЕ МІЙ, ПОЩО ТИ МЕНЕ ОПУСТИВ".
ТРЕТИЙ ДЕНЬ НАСТАЄ І В НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНА ЗВЕЛИЧИТЬ СЕЙ ПРАЗНИК ЗМІЦНИМИ УСТАМИ.

ХРИСТОС ВОСКРЕС, ВОСКРЕСНЕ І УКРАЇНА!

З нагоди празника ПАСКИ. Редакция і Адміністрация "КАНАДИ" желає своїм читачам і всему Українському Народови веселих Сьвят і кличе:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Суфражистки дальше роблять своє.

Ми вже доносили, що суфражистка Річардсон порубала в британськім музею образ вартости пів міліона. Тепер она замкнена в арешті, боронить ся голодовим страйком.

Та на сьому не конець. 11го цьвітня друга суфражистка, Мері Стюарт, збила 10 ваз в тім самім музею. За се єї арештовали. Та лише скоро, як відчитано оскаржене она почала кричати під небеса, та почала кидати в судію чим попало. Та не дуже то добре ціляла, бо ані разу не попала в свою ціль. — Судія не могучи дати собі ради, покликав поліцаїв, котрі зробили своє.

Страшна помилка.

В Падука стала ся сумна пригода. Пані Вільсон, сидячи на ґанку, почула якийсь шелест в хаті, а подумавши, що то можливо злодій, виструлила в те місце, відки приходив шелест. Роздав ся коротки йойк в котрім пані Вілсон пізнала голос своєї 15 літної дочки. Ратунок був не можливий, бо смерть наступила в тій хвилї.

Прийди весно, прийди сьвята.
Природо красна встань,

Бо жде тебе сумна земля.
Прийди, прийди похляпь.

Замкнене полеміки.

З огляду на се, що небавком покидаю Канаду по причині домашніх нещасть, подаю до відома, що на дальші клевети і напасти не буду відповідати нікому. Зазначую се тому, аби хтось не подумав, що мая мовчанка, осьвячена відчуванєм горя, є признаванєм напастий і клевет моїх противників.

П. Карманський.

До найбільше калік.

В Америці нарікають на легковажене людського житя, однак Німеччина перевисшає в сім Америку. Ото в протягу останних 20 літ в Німеччині було 10 міліонів робітників покалічених при праці і 164 тисяч робітників забитих. Загально 12 міліонів 164 тисяч жертв в людях в 20 літах, а се майже 61 тисяча жертв річно. Кого не перестрашить се число?

Мінімальна платня женщин.

Державна Комісія прихилила ся означила 10 дол. тижнево, яко найнизшу платню женщин. Відносить ся се до робітниць всякого роду висше 18 літ. Є то найвисша платня означена правом всіх держав

УВАГА! УВАГА!

Драм. тов. ім. ІВ. КОТЛЯРЕВСЬКОГО відіграє **дня 20 цьвітня**, се є в понеділок, на другий день Великодних Сьвят, в **"QUEEN'S THEATRE."** при СЕЛКІРК улиці драму в 5-ох діях п. з.:

"ЖИДІВКА ВИХРЕСТКА"

І. Г. Тогобочного.

Штука ся дуже гарна, тому хто прибуде певно буде вдоволений. Початок о год. 8.30 вечером. Тікети по 75, 50, 25 і 15 центів.

Тікети перед представленєм можна набути в Руській Книгарні, в Українськім Голосі а в день представленя при касі.

Просить ся п. т. Родимців о численну участь.

Комітет.

Два міліони людий опустило Лондон.

В великодну неділю опустило два міліони людий Лондон. Причиною було песимістичне казанє пароха церкви св. Павла. Між иньшими він мав сказати таке: грубий і розкислий сей сьвіт і час в котрім ми живемо, христіяньство упадає тому, що оно скорше є пригідне для героїв, як для звичайних людий..... і колиб хрест не був так красною окрасою, то ми би вже давно єго забули..."

Цікаві викопалини в полудневій Африці.

В полудневій Африці, що належить до Німеччини, пороблено ученими людьми прецікаві відкритя. Відкопано там іменно велику скількість людских трупів, що лежали в такій земній масі, що не допускала до цілковитого знищеня. Як кажуть учені, сї трупи людські мають походити з часів передпотових.

Редактор москвофільсько - ліберально "Русскаго Голосу" набрав в сьліванни.

В готели Ст. Петербург редактор згаданої митни обрашивши присутного там Українця, набрав в сьліванних так, що коли він назад вернув в своясн, то навіть єго найблизші "братци" не могли пізнати. В місто "горного "йор" они до бачили лише ключ с'нижного йори" в єго сьліваннику.